

د اسلام لومړنی خليفه،
جليل القدر صحابي،
ابوبکر صدیق رضي الله عنه

مبارک سيرت

د خپرولو شميره: (۱)

Ketabton.com

ليکوال: حبل الله (المتين)

کال: ۱۳۹۸ لمريز

کتاب پڙندنه:

نوم: ————— د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) سيرت.

ليکوال اوراټولوونکی: ————— حبل الله (المتين).

ژباړن: ————— خپله ليکوال.

ټايپ: ————— حبل الله (المتين)

ډيزاين او PDF: ————— N. RASOOLI

کال: ————— ۱۳۹۸ هجري لمريز

د خپرولو شميره: ————— (۱)

فهرست

عنوان:	صفحه
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت لمړئ برخه:	(۱)
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:	(۱)
د عبدالله بن عثمان يا ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک دوهمه برخه:	(۲)
د ابوبکر الصديق القاب:	(۲)
اول لقب صديق:	(۲)
د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب:	(۳)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سیرت مبارک دريمه برخه:	(۴)
د ابوبکر رضي الله عنه دريم لقب عتيق دی:	(۴)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سیرت مبارک څلورمه برخه:	(۵)
د ابوبکر رضي الله تجارت:	(۵)
د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۵) برخه:	(۷)
ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سیرت مبارک شپږمه برخه:	(۹)
د رسالت اولني قبلوونکي اوه کسان:	(۹)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۷) برخه:	(۱۱)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۸) برخه:	(۱۲)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنهما د سیرت مبارک (۹) برخه:	(۱۳)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۰) برخه:	(۱۵)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۱) برخه:	(۱۷)
د ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۲) برخه:	(۱۹)
د ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۴) ديارلسمه برخه:	(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت موضوع:	(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۴) برخه:	(۲۲)
د ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک پنځلسمه برخه:	(۲۲)
د ارتداد مهمه برخه:	(۲۲)

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت (۱) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:

ابوبکر رضي الله عنه، اصلي نوم عبدالله، د پلار نوم ئې قحافه او د مور نوم ئې أم خيرؤ. ابوبکر رضي الله عنه له وړوکتوب څخه د رسول الله صلى الله عليه وسلم دوست ؤ؛ ډير زيات غيرتمند، امانتدار، بهادر او رحم دله انسان ؤ، د تجارت کاروبار ئې کولو او نسب ئې هم د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره څو پښته بعد يو ځای شوی دی، کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په نبوت مبعوث شو نو اولنې دعوت ئې په نارينوؤ کې ابوبکر رضي الله عنه ته ورکړ، بې له تردیده ئې قبول کړ، او د اولني مسلمان اعزاز ئې حاصل کړ، کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۹ تنو ته ورسید، نو ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمائيل، چې غواړم خپل اسلام د خلکو منځ کې اعلان کړم، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم منع کړ، چې څوک دې د دفاع طاقت نه لري تکليف به درته ورسېږي، خو ابوبکر رضي الله عنه بيا اسرار کولو، چې اخير رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته اجازه ورکړه او بيت الله شريف ته ئې تشریف يووړ او هلته ډير زيات مشرکېن ناست وه او ابوبکر رضي الله عنه ورته خطبه شروع کړه دا په اسلام کې اولنئ خطبه وه، مشرکېنو اول سر کې ورته ښه په غور غوړ نيولی ؤ، خو چې کله ابوبکر رضي الله عنه د اسلام را وړلو اعلان وکړ؛ نو عتبه ابن ربيعه چې د قريشو سردار ؤ د وهلو امريې ورکړ؛ نو مشرکېن لکه د کارغانو په شان ور باندې را ټول شول او ډير زيات ئې وواهه تر څو چې بې هوښه شو نو هغوئ پريښود، دې وخت کې د ابوبکر رضي الله عنه قوم بنو تميم خبر شول او هغوئ پورته کړ او خپل کور ته ئې ورسولو، کله چې د ده قوم د ده تشویش ناک حالت وليد او يقين ئې راغی چې د بچ کېدلو نه دی نو بيت الله شريف ته راغلل او اعلان ئې وکړ، که چېرې ابوبکر (رض) وفات شو مونږ به ئې بدله کې عتبه ابن ربيعه قتلوو (وژنو) څو وخته ئې همدا اعلان وکړ، خو چا جواب ورنه کړ، بيرته د ابوبکر رضي الله عنه کور ته راغلل چې د ده حالت وگوري، نو دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه لږ هوښ کې راغی نو اولنئ پوښتنه ئې دا وه چې:

رسول الله صلى الله عليه وسلم څنگه دی؟

کله چې ئې قوم دا خبره واوريده نو له ډيرې غصې پورته شول او ولاړل فقط دومره ئې د ده والدي ته وويل: ده ته د خوراک بندوبست وکړه، کله چې هغوئ ولاړل نو مور ئې ورته د خوړلو له پاره څه راوړل خوه ئې له خوړلو انکار وکړ او مور ته ئې وويل: ما ته د رسول الله صلى الله عليه وسلم معلومات راوړه، مور ئې ورته وويل: زه څه خبره یم چې چېرې او څنگه دی؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمائيل: چې د عمر رضي الله عنه خور أم جميل کړه ورشه له هغې څخه پوښتنه وکړه، مور ئې د شپې آخره برخه کې چې لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې وې هلته ولاړله او ورته وئې وويل: ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم معلومات غواړي، هغې ورته وويل: زه څه خبره یم چې هغه به چېرې او څنگه وي؟ خو که ماته اجازه وي زه به د ابوبکر رضي الله عنه ليدلو ته در سره ولاړه شم هغې دا خبره خوښه کړه او کور ته ئې له ځان سره را وستله، ابوبکر رضي الله عنه ترې د رسول الله صلى الله عليه وسلم پوښتنه وکړه:

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

أم جميل ئې د مور طرف ته په سر اشاره وکړه چې مور دې اوري هغه مسلمان نه ده! ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: له هغې مه ډايرېږه نو أم جميل ورته وفرمائل: هغه د ارقم په کور کې له نورو مسلمانانو سره دی! نو ابوبکر رضي الله عنه قسم وکړ، چې تر هغې به هيڅ خوراک څښاک ونه کړم چې ليدلی مې نه وي، نو د ابوبکر رضي الله عنه مور بلې شپې ته انتظار وکړ، ترڅو لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې، نو ابوبکر رضي الله عنه ئې له لاسه ونيو او د ارقم رضي الله عنه کور ته ئې بوتلو، نو سمدستي ئې رسول الله صلى الله عليه وسلم غيږ کې ونيولو او دواړو ډير زيات وژړل او ور سره ټولو نارينه او زنانه صحابو هم وژړل، نو له دې وروسته ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمايل:

يا رسول الله صلى الله عليه وسلم زما مور شريفې ته دعا وکړه چې مسلمان شي!
نو رسول الله صلى الله عليه وسلم اول دعا وکړه بيا ئې دعوت ورکړ، چې هغې دعوت قبول کړ او مسلمان شو.

د عبدالله بن عثمان يا ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۲) برخه.

د ابوبکر الصديق القاب.

اول لقب صديق، کل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم، معراج نه بيرته تشریف راوړ او خلکو ته ئې اظهار وکړ، بعضي کسان ابوبکر رضي الله عنه ته ورغلل چې ستاسې ملگری خو وائي چې زه اسمانونو ته ختلی وم، عجيبه نه ده يوه شپه کې تلل او راتلل؟
نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمايل: که هغه داسې ويلي وي زه يې تصديق کوم چې رښتيا دي، نو له دې وروسته په صديق مشهور شو بله وجه يې داده.

❁ انس رضي الله عنه فرمائي: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابؤ (رضي الله عنهم) سره احد غره ته وختلو ابوبکر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه ور سره وو، غريه خوځيدو (ښوريدو) شو.

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل، ودرېره تا باندي نبي صلى الله عليه وسلم، صديق رضي الله عنه او شهيدان ولاړ دي يعنې دغه درې واړه يې ياد کړل.
د دې لقب بل دليل.

❁ عبدالله ابن عمر رضي الله عنه فرمايې، چې موږ د يرموک غزوه وگتله نو مونږ هلته داهل کتابو کتابونه وموندل چې هغه کې يې د اخيري نبي صلى الله عليه وسلم سره د هغه ملگري نوم صديق ليکلی و.

د صديق د نوم عموما بل فضيلت.

په قرآن کریم کې نبيانو پسې صديقين ذکر شوي دي.

د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب.

صاحب: يعنې ملگری

د سورت التوبة ۴۰ آیات کې الله جل جلاله ورته صاحب ذکر کړی دی.

دا لقب به رسول الله صلى الله عليه وسلم هم ډیر ذکر کولو.

«طلحه بن عمر رضي الله عنه فرمایي: چې مونږ رسول الله صلى الله عليه وسلم ته خوراک د نشتوالي شکایت وکړ!

نور رسول الله صلى الله عليه وسلم راته وفرمایل: په ما او ملگری مې تقریبا اتلس ورځې داسې راغلي چې غیر د تورشې میوې څخه بل خوراک مو نه دی موندلی.

د صاحب يعنې ملگری د لقب بل دلیل.

ابوهريره رضي الله عنه فرمایي: چې یو وار د ابوبکر رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه تر منځ لفظي شخړه راغله او ابوبکر رضي الله عنه ورته کومه خبره وکړه خو بیا پنبېمانه شو او معافي یې ترې وغوښته خو عمر رضي الله عنه ورته وویل، نه دی معاف کوم نو مونږ رسول الله صلى الله عليه وسلم سره ناست وو.

چې ابوبکر رضي الله عنه لنگ تر پندېو را پورته کړ او په منډه را روان دی.

نور رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمائل: ستاسې ملگری چا سره شخړه کړې ده.

نو چې کله راوړسید وېي ویل:

یا رسول الله صلى الله عليه وسلم ما سره عمر رضي الله عنه لفظي شخړه وکړه بیا ما ترې معافي وغوښته خو هغه معاف نه کړم، نور رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمایل، الله جل جلاله دې معاف کړه، دې وخت کې عمر رضي الله عنه پنبېمانه شو او د معافي غوښتلو له پاره د ابوبکر رضي الله عنه کور ته ورغې هغوی ورته وویل: هغه رسول الله صلى الله عليه وسلم سره دی، نو په منډه راغی، نو کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ولید مخ مبارک یې له غصې لکه انار سور شو.

کله چې عمر رضي الله عنه را ورسید، نو د رسول الله صلى الله عليه وسلم مخې ته یې گوندې ولگولې او وېي ویل:

یا رسول الله قسم په خدای جل جلاله زه په غلطه وم، نور رسول الله صلى الله عليه وسلم دوه واري وویل: تاسو زما ملگری ولی خفه کوئ تاسې زه شپلم ده ځای را کړ، تاسې وهلم، ده مې دفاع کوله، تاسې ولې ترې نه غلي کیږئ؟

بیا رسول الله صلى الله عليه وسلم دواړه سره پخلا کړل.

له دې نه د ابوبکر رضي الله عنه د دوه القابو ثبوت او لوړ مقام ثابت شو، بل د یو بل د معاف کولو له پاره ترغیب دی که بل هم په غلطه وي معافي ترې وغواړي.

د ابوبکر رضي الله عنه د حبشې د سفر په نیت وتل او نورې مهمې زړه را ښکونکې پېښې هم راتلونکې دي.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۳) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه دريم لقب عتيق دی.

د ابوبکر رضي الله عنه يو نوم د جاهليت په زمانه کې هم عتيق و خلکو به د ده د ډيرو خويانو په وجه ورته دا نوم اخست، هغوی ترې دا معنی اخيسته چې مخ يې د شرم او عار نه په آمان دی، خوبيا په اسلام کې هم ورته همدا نوم آخستل کيده.

عبداللہ ابن زبیر رضي الله عنه نه روايت دی: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ورته عتيق وايه.

د عايشي رضي الله عنها نه روايت دی: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابو سره زما د کور په انگړ کې ناست و او زه د تنه وم زما پلار تشریف راوړ، کله چې را ښکاره شو؛ نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: که تاسې غواړئ داسې نفرو گورئ چې د دوزخ نه ازاد وي، نو ابوبکر رضي الله عنه دی، د عتيق کلمه يې ورته واخسته.

حبيشه رضي الله عنه فرمايې: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ابوبکر رضي الله عنه ته ويل: چې د عتيق او صدیق نوم الله جل جلاله درته غوره کړی دی.

کله چې ابوبکر رضي الله عنه د کفارو د وهلو نه لبروغ شو بيا به بيت الله شريف ته تللو او هلته به يې عبادت کولو، خود ده تلاوت او لمونځ کې دومره خوږوالی و او ژړل به يې چې د مشرکينو نارينه او ښځې به ورته ودریدل او فکر به ورته وړي وو، چې دا دين حقيقي دين دی، خود مشرانو له ويرې به چپ وو، خو مشرکينو به ځوانانو ته ويل: چې مه يې پرېږدئ چې عبادت وکړي نو هماغه و چې ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل: زه له دی وطن بل ځای ته ځم دلته له عبادت خوندونه نه شم اخستې او رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته حبشې ته د تللو اجازه ورکړه، نو په همدې نيت له کوره ووتلو، لاره کې يو قوم باندې تيريده چې (برک غماد) علاقه وه د هغه قوم مشر ابن الدغنه ورته په مخه ورغی، اواز يې وړ باندې وکړ: ابوبکر (رضي الله عنه) چيرته پخیر؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته په غمجن اواز باندې وويل: خپل قوم له مکې را وشړلم.

ابن الدغنه وويل: ستا قوم هغه څوک را شړي چې د غريب سره مرسته کوي؟

کونډې او يتيمان پالي، مظلوم له ظالم ژغوري، درواغ نه وايي، د ښه نسب خاوند دی، نه دا نه شي کيداى راځه بيرته واپس شه زه امن در کوم او له لاس يې ونیوللو، بيرته مکې ته راغلل. لومړی ابن الدغنه بيت الله شريف کې اعلان وکړ: چې ما ابوبکر رضي الله عنه په امن کړی، بيا د مکې د سرسختو مشرکينو په کورونو وگرځيدو، ټول يې خبر کړل چې که هر چا ابوبکر رضي الله عنه ته نقصان ورسولو خير يې نشته، ټولو د هغه خبره ومنله خو يو شرط يې کيښود چې حرم شريف کې به عبادت نه کوي کور کې به خپل لمونځ او تلاوت کوي، نو ابن الدغنه ابوبکر رضي الله عنه ته وويل، همدا سې وکړه نو ابوبکر رضي الله عنه د خپل کور په ساحه کې وړوکی مسجد ځان ته جوړ کړ، هلته به يې عبادت کولو، خود دومره ښکلي اواز باندې به يې تلاوت کولو چې ډير مشرکين به يې ليدو ته

❁ ❁ ❁ ❁ د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ❁ ❁ ❁ ❁

ودریدل او ویل به یې: والله چې دغه دین حق دی؛ خوله ویرې یې اظهار نه شو کولای، اخیر مشرکینو ته دا کار سخت تمام شو چې که همداسې ډلې ډلې خلک د ده تلاوت اوریدو ته ودریرې؛ نو شاید ټول اسلام قبول کړي، نو ابن الدغنه ته ورغلل چې ته ورته ووايه چې یو چیرې پټ ځای کې عبادت وکړي نژدې ده چې د ټولې مکې خلک خراب کړي زموږ خلکو خپل کارونه پرېښي دي د ده لیدلو ته ولاړوي، نو ابن الدغنه راغی ورته یې وویل: یا ابوبکره (رضي الله عنه) یا خو ته خپل عبادت چیرته پټ کوه یا زه درنه خپل امن بیرته اخلم چې دوی هر کار در سره وکړ، نو کوي به یې.

ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمایل، ته دی خپل امن بیرته واخله زه فقط د خپل رب جل جلاله نه امن غواړم زه عبادت نه شم پرېښودای، نو هغه ترې خپل امن بیرته وخست او ابوبکر رضي الله عنه بیا تکلیفونه گالل په ځان ومنل.

ابوبکر رضي الله عنه فرمایې: ما جاهلیت کې هم شراب نه دي چښلي، د بتانو عبادت مې نه دی کړی، زنا، سود او دوکه مې نه ده کړې، درواغ مې نه دي ویلي.

فرمایې: چې یوه ورځ د جاهلیت په وخت کې پلار راته وویل: چې فلاني بتخانې ته مې ورسوه، هغه پوند و ما ډیرې بهانې ورته وکړې؛ خو هغه مجبور کړم کله چې مې بوتلو نو هغه په خپل کار مشغول شوه یو غټ بت ته ورغلم ورته مې وویل، وږی یم د خوراک له پاره کوم څه را کړه خو جواب یې رانه کړ، بیا مې ترې جامې وغوښتلې چې جواب یې رانه کړ، نو یوه غټه تیرې (ډبره) باندې مې په دې مخ وويشتلو او بل (پر) مخ را پریوتلو، نو فرمایې ما چې د شام د تجارت سفر کې کوم خوب لیدلی و ډیر په بې صبرۍ سره د هغه رښتیا کیدو ته په تمه وم.

د شام سفر او داسې نورې زړه راښکونکې پېښې مه هیروئ.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۴) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله تجارت

ابوبکر رضي الله عنه د اسلام نه وړاندې هم تجارت کولو د بعثت په کال د تجارت له پاره شام ته تللی وو، هلته یې خوب ولید، چې سپوږمۍ له خپل ځایه را روانه شوه او ټوټه ټوټه شوه او د مکې والا په کورونو باندې را پریوته او ټوټې یې بیرته سره یو ځای شوې او بیرته خپل مکان ته ولاړه، خو یوه برخه چې د ده په کور را پریوتې وه پاته شوه نو د خوبه را پورته شو او زیات تشویش کې شو، چې کومه پېښه نه وي شوي او زما کور ته کوم نقصان ونه رسیږي، همدې حالت کې هغه راهب یا د یهودو عالم ورپه یاد شو چې هلته و په بیرې هغه ته ورغی او خوب یې ورته تیر کړ، د خوب په اوریدلو سره د راهب مخ باندې د زیاتې خوشحالی اثرات را ښکاره شول او ورته یې وویل: ته له کوم ځایه راغلی یې؟

ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: له مکې څخه!

راهب په نسب څوک یې؟

ابوبکر رضي الله عنه وويل: بنو عبد مناف!

راهب په قوم څوک يې؟

ابوبکر رضي الله عنه قريش!

راهب ورته وويل: تاسو کې اخيري رسول صلى الله عليه وسلم، همدا اوس مبعوث کيدونکى دى او هغه سپوږمۍ همدا ده او ته به يې وزير يې پام کوه د هغه ملگرتيا کې سستې ونه کړې!

کومه ټکړه چې ستا کور کې پاتې شوې ده، هغه اسلام دى، پس له دې ابوبکر رضي الله عنه خپل سفر را لنډ کړ او په ډيره ناقراري را روان شو او دى (رضي الله عنه) سوچونو (فکرونو) اخستې وو، دا نبي صلى الله عليه وسلم به څوک وي؟ کوم سردار به وي؟

نه نه سردار يا قومي مشر نه شي کيدای، هغوئ خود بتانو عبادت کوي، سلگونه کلونه يې يو تر بل د بنمنئ تازه ساتلې، داسې خلک د الله جل جلاله رسول نه شي کيدای هغوئ خو لورگانې (لوني) ژوندئ ښخوي، مالدار يې په غريب ظلمونه کوي، درواغ وايي شراب خواره دي، نه نه داسې خلک نبي صلى الله عليه وسلم کيدای نه شي بيا يې فکر وکړ، چې په ځوانانو کې به نبي پيدا شي؟ خو ځوانانو کې به داسې وړ شخص کوم يو وي؟

همدې فکرونو کې د مکې اطرافو ته را ورسيد او داسې يې محسوس کړل چې ضرور کومه پيښه شوې ده، ايا کوم مشر به مړ شوى وي؟ ټول خلک پرېشانه ښکاري يا ربه خیر کړې، تر ټولو لومړى ابوجهل ملعون مخ ته ورمنډه کړه ورته يې وويل: عتيقة خبر نه يې؟

ابوبکر رضي الله عنه له څه شي نه؟

ابوجهل! هغه ستا د وړوکوالي یتیم ملگري، خو نوې نوې خبرې شروع کړي،

ابوبکر رضي الله عنه کوم يو يادوي؟ ژر کوه خبره خلاصه:

ابوجهل ملعون هغه د عبد الله زوى يادوم!

يو دم د ابوبکر رضي الله عنه هغه خوب را ياد شو.

ابوبکر رضي الله عنه وايه څه يې ويلي دي؟ ابوجهل! هغه وايي ماته جبرائيل (ع) وحې راوړې زه تاسو ته نبي صلى الله عليه وسلم را ليږل شوى يم:

ابوبکر رضي الله عنه نو تا له هغه څخه په دې څلويښتو کلونو کې کوم درواغ خبره اوريدلې؟

ايا مونږ کې په آمين مشهور نه دى؟

ابوجهل: هو آمين خود دى خو داسې نا اشنا خبرې کوي وايي د بتانو عبادت پرېږدئ نو مونږ دا کار کولای شو؟

ابوبکر رضي الله عنه ښه مخه مې پرېږده چې کور ته ولاړ شم.

ابوجهل: نو ته پکې څه وايې؟

ابوبکر رضي الله عنه: پرېږده چې کور ته ولاړ شم.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۵) برخه.

ابوبکر رضي الله عنه چې کله له ابوجهل څخه رخصت شو نو خپله سورلی یې په ډیره تیزۍ سره خپل کور طرف ته روانه کړه د مکې ماشومانو مخکې ترینه منډې کړې او وړوکې عائشه رضي الله عنها او پیغله اسماء رضي الله عنها یې د پلار په راتگ خبرې کړې هغوی دواړه ورته استقبال ته راوتلې وې، له خوشحالی په جامو کې نه ځایدي.

دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه ورته را ورسید، دواړه یې ښکل کړې او کور ته دننه شو، اسماء رضي الله عنها د سورلی مهار ونيولو، چې سامان ترې را کښته کړي او کوچنۍ عائشه رضي الله عنها چغې کړې بابا بابا ته خبر یې؟

ابوبکر رضي الله عنه: له کوم شي لور جاني؟

عائشه رضي الله عنها هغه ستا ملگری یادوم! هغه آمین (یعنې امانتدار او رښتونۍ) یادوم.

ابوبکر رضي الله عنه هو هو لورې زه خبر یم: ښه نو ته چا خبر کړلې؟

ابوبکر رضي الله عنه: هغه ابوجهل لعنتي خبر کړی یم.

دې وخت کې یې کورودانه (میرمن) ورته راغله ستړي مه شي یې ورسره وکړه او سمدستي د والدينو طرف ته ورغی پلار یې ناییناؤ د دواړو سره یې ستړي مه شي وکړه او اسماء رضي الله عنها ته یې اواز وکړ، لورې ماته پاکې جامې او اوبه ژر تیارې کړه چې ولامبم یو چیرې روان یم بیرې (تلوار) مې دی.

اسماء رضي الله عنها: ښه پلاره دا دی اوس یې راوړم لږ صبر وکړه، بي بي أم رومان رضي الله عنها ورته وویل: ولې خیر خو دی؟ اوس راغلې لږمه شه، څه وخوړه ولاړ به شي.

ابوبکر رضي الله عنه: نه نه زه خوراک نه کوم بیرې (تلوار) مې دی کومه خبره نه شته هغه د بني هاشم اولاد ته ورځم چې آمین (محمد صلی الله علیه وسلم) وگورم اندېښنه مې ده، دې وخت کې اسماء رضي الله عنها اوبه او جامې راوړلې غسل یې وکړ او د کوره په تیزۍ سره راووتلو او د رسول الله صلی الله علیه وسلم کور ته ورغی، یو خوا ته ودریدي اواز یې وکړ، ای د بنو هاشم خاندانه محمد صلی الله علیه وسلم کور کې شته؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم، چې ډیر خپه او پریشانه کور کې ناست ؤ ځکه د خپل کور فقط یو څو تنونه، ماسوا چا یې دعوت نه ؤ منلی، نو د ابوبکر رضي الله عنه اواز باندې یې مخ لکه د گلابو وغوړید، خپل غلام زید رضي الله عنه ته یې وویل: ماته د عتیق یعنې ابوبکر رضي الله عنه اواز ښکاري ورشه که ابوبکر رضي الله عنه وي دننه یې راوړه.

زید رضي الله عنه چې کله ابوبکر رضي الله عنه را دننه کړ او رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغه نوراني مخ یې مسکۍ ولیدي خوشحالي یې نوره هم زیاته شوه ستړي مه شي یې ورسره وکړه او ابوبکر رضي الله عنه مخامخ ورته کښیناست او ورته ویې وویل: تر ټولو اول راته ستا د بعثت خبره وکړه چې ډیره مې ورته تلوسه ده.

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته قصه داسې شروع کړه:

«چې زه به له خلکو پټ دغه مخامخ غره کې غار حراء ته تللم او هلته به مې عبادت کولو، خودا وار مې چې عبادت شروع کړ، یوه ملائکه راته راغله او ماته یې وویل: ته الله جل جلاله خپل امت ته نبي را لیږلی یې ورشه هغوئ توحید ته راوبله او ماته یې وویل: چې ولوله ما ورته وویل: زه خو لوستل نه شم کولای امي یم، نو هغه زه غیر کې ونیولم او بیائې راته وویل: چې ولوله دا واری یې راته سورت العلق تلاوت کړ، ما هم ولوست؛ بیا هغه راڅخه ولاړه، زه کور ته راغلم ډار شوی وم خدیجې رضي الله عنها ته مې وویل: پټ مې کړه یخني مې کیږي او پوره قصه مې ورته وکړه. هغې تسلي راکړه او ورځه بن نوفل عالم ته ورغله هغه یې تره وه، هغه نه یې پوښتنه وکړه: هغه ورته ویلي وو، دا هم هغه ناموس یا ملائکه ده چې نورو انبیاءو ته ورتلله او ورته ویلي یې وو، چې ستا خاوند نبي شوی دی خو کاش چې زما طاقت وای چې کومک مې ور سره کړی وای.

نو ابوبکر رضي الله عنه فرمایي: کله چې مې دغه خبرې واوریدلې سمدستي مې د شهادت کلمه وویلله او ور پورته شوم د ده مبارک مخ، تندي او سترگی مې ټک کړې او کلک مې غیر کې ونیولو، بیا مې لاس باندې ور سره د کلکې همکاري بیعت وکړه او له دې وروسته ما خپل خوب او شام د راهب تعبیر ورته ووايه چې ډیر زیات ور باندې خوشحاله شو.

نوله دې وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم په ټنکاره بیت الله شریف کې لمونځ کولو اراده وکړه.

«عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمایي: چې ما د ابوبکر رضي الله عنه بهادري او همت هغه وخت ولید، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم بیت الله شریف کې په لمونځ ودرید او د مشرکینو سر سخت مشر عقبه ابن معیط راغی او د رسول الله صلى الله عليه وسلم غاړه مبارکه کې یې خادر واچولو او په ډیره سختی یې را کش کړ، هیچا د مشرکینو له ویرې همت نه شو کولای چې ترې خلاص یې کړي، خو ابوبکر رضي الله عنه په منډه ورغی او د عقبه ابن معیط گردن ته یې لاس واچولو او دومره سخت ټک یې ورکړ، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم یې ترې خلاص کړ او د مسلمانانو په بې وسۍ یې په چغو چغو ژړل او داسې یې ویل:

ای ظالمانو محمد صلى الله عليه وسلم، کومه گناه کړې ده؟ چې تاسې دومره ظلم ور باندې کوئ دا خو تاسو له درواغو، دوکې، شرک او ظلم څخه منع کوي تاسو چې ژوندئ لورگانې (لوني) په محکمه کې ښخوئ له هغه مو منع کوي، دا خو تاسو نه مشرتوب، مال او دولت نه غواړي، ستاسې د لورگانو (لونیو) نکاح ته په تمع نه دی، دا خو تاسې د جهالت نه روښنایي ته راوړلي، تاسو ته وایي چې یو له بله هغه د سلگونو کلونو د ښمنۍ ختمې کړئ، د بتانو عبادت پرېږدئ چې نه خیر درته رسولای شي او نه شر، نوله دې وروسته یې رسول الله صلى الله عليه وسلم کور ته راوست.

«عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمایي: زما تر ټولو بده خاطره همدا ده چې ما رسول الله صلى الله عليه وسلم د بچ کیدلو کوښښ ونه کړای شو.

راتلونکې کې د ابوبکر رضي الله عنه د بلال رضي الله عنه ازادول او نور په زړه پورې حالات را سره اوسی.

ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۶) برخه.

د رسالت اولني قبلوونکي اوه کسان:

- ① ابوبکر رضي الله عنه
- ② عمار رضي الله عنه
- ③ مورېې سمیة رضي الله عنها
- ④ پلارېې یاسر رضي الله عنه
- ⑤ صهیب رضي الله عنه
- ⑥ بلال رضي الله عنه
- ⑦ او مقداد رضي الله عنه

ابوبکر رضي الله عنه فرمايې: زما قوم زه لېرله تکلیفونو څخه منع کولم او رسول الله صلی الله علیه وسلم، خپل تره ابو طالب ترینه دفاع کوله، خو د دغه نورو مدافعين او خپلوان نه وه، نو ځکه يې ډیر زیات تکلیفونه گالل کله چې بلال رضي الله عنه مسلمان شو، نو بلال رضي الله عنه د سرسخته کافر مشر امیة ابن خلف غلام ؤ هغه به ترې جامې وکښلې او برېښه (لڅ) به په شا په سرو شگو کې واچولو او غټې غټې تیرې (ډبرې) به يې ورباندې کینسو دلې، لاسونه به يې شاته ورتلې وو او ماشومانو ته به يې ویل، له پاسه ورباندې گرځئ او ورته ویل به يې، چې وایه خدایان مې لات، منات، او عزي دي، خو بلال رضي الله عنه به اَحَدُ اَحَدُ چغې وهلې بیا به يې هلکانو ته وویل: چې غاړه کې پرې ورته واچوئ او د مکې لارو کې يې راوگرځوئ، تر هغه چې له توحیده انکاری شي او همداسې به ورسره کیدل، خو بلال رضي الله عنه به اَحَدُ اَحَدُ چغې وهلې،

آخر رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه ته وویل: چې بلال رضي الله عنه ډیر په تکلیف کې دی له دې مشرکینو خلاصول غواړي.

نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو چې د رسول الله ﷺ مطلب د هغه ازادول دي، نو کور ته ولاړ او کور کې يې یو رطل چې د کیلونه لږ کم دی سره زر را واخستل او امیة ابن خلف ته ورغی او ورته يې وویل: ته دا مسکین ولې په غذا بوی؟ زه يې بدل کې که هر شی غواړې در کوم:

زما سره یو تور غلام دی چې د بلال رضي الله عنه نه تکرې او صحتمند دی او هغه هم ستا په دین دی هغه به در کړم که اشرفی غواړې، اشرفی به در کړم هغوی ومنله.

یو روایت کې دي، چې غلام يې ورکړ، بل روایت دی، چې اشرفی يې ورکړې، بل روایت دی، چې دواړه يې ورکړل او بلال رضي الله عنه يې ازاد کړ.

کله چې هغه کافر نه بلال رضي الله عنه ازاد شو؛ نو ابوبکر رضي الله عنه ته يې وویل: زما دې په لات، منات او عزي قسم وي که تا زما نه بلال رضي الله عنه د یوې قجورې دانه باندې غوښتی وای ما به در کړې وای، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل، زما دې په خپل رب ﷻ باندې قسم وي: که تا زما ټوله شتمنۍ باندې را کولای هم ما به درنه آخستی، تا ته د ده قیمت څه معلوم دی؟

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

ابوبکر رضي الله عنه چې کله بلال رضي الله عنه ازاد کړ؛ نو بلال رضي الله عنه بیا له رسول الله ﷺ څخه نه جدا کیده، چې څومره غزاګانې شوي دي بلال رضي الله عنه ټولو کې د یو بهادر سپاهی په شان خپله توره چلوله؛ خود خوند وخت د بدر غزا وه، چې امیه ابن خلف زخمی پروت ؤ او بلال رضي الله عنه یې په سینه ناست ؤ او ورته ویل به یې:

«تا چې ماته ویل: خدای ﷻ ته دې ووايه چې تارا څخه خلاص کړي اوس دې ته هغه لات او منات را وغواړه چې تا بچ کړي.»

رسول الله ﷺ فرمایې: چې دنیا کې څلور سیدان دي،

❖ اول زه د عربو،

❖ دوهم بلال رضي الله عنه د حبشو،

❖ دریم صهیب رومي رضي الله عنه د روم د خلکو،

❖ څلورم سلمان فارسي رضي الله عنه د فارسيانو.

کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۸ یا ۳۹ ته ورسید، نو رسول الله ﷺ خپل کور کې اول وار په جماعت لمونځ وکړ، چې بلال رضي الله عنه هم ورسره ؤ، نو بلال رضي الله عنه د رسول الله ﷺ اولنۍ مؤذن هم دی، پاک خدای ﷻ ډیر ښکلی زړه، رښکونکی اواز ورکړی ؤ او بلال رضي الله عنه کله هم تهجد نه قضاء کول، چې کله به مسجد ته را روان ؤ رسول الله ﷺ به یې د پښو اواز پیژندو، کله چې رسول الله ﷺ معراج ته ولاړ، نو هلته یې هم د جنتونو دروازه کې د بلال رضي الله عنه د پښو اواز واورید، کله چې له معراج څخه بیرته را وگرځیده، نو بلال رضي الله عنه نه یې پوښتنه وکړه چې ته ماته ووايه چې ته کوم داسې غوره کار کوې چې ما ستا د پښو آواز د جنت دروازه کې واوړید؟ بلال رضي الله عنه ورته وویل: نور نه پوهیږم؛ خو چې کله هم اودس مات کړم بیا نوی اودس کوم، بې اودسه نه گرځم او بیا له اوداسه وروسته خامخا دوه رکعت ته تحية الوضوء لمونځ کوم، نو رسول الله ﷺ ورته وویل: بس همدا سبب دی چې ته د دومره لوړې درجې خاوند شوی یې.

بلال رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه د خلافت تر وخته مکه کې ؤ بیا عمر رضي الله عنه ورته اجازه ورکړه، شام ته ولاړ او هلته یې ډیر فتوحات نصیب شول، هم هلته شهید شو او هم هلته دفن شوی دی.

را تلونکې برخه کې د ابوبکر رضي الله عنه د پلار ابو قحافه رضي الله عنه مسلمان کیدل او د ابوبکر رضي الله عنه نور فضائل را سره اوسئ

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۷) برخه.

د ابوبکر رضي الله عنه بهتري او لوړې درجې دا دي، چې تر ټولو لومړی مسلمانيدل، تر ټولو به رسول الله ﷺ په امتيانو کې اول جنت ته ننوځي.

رسول الله ﷺ فرمايې: تر ټولو لومړی به زما په امتيانو کې ابوبکر رضي الله عنه جنت ته ننوځي.

او د عشره مبشره يعنې هغه لس تنه صحابه چې د جنت خوشخبري ورکول شوې ده هغوی کې يې لومړی نوم ذکر شوی دی.

ابوبکر رضي الله عنه په رسول الله ﷺ دومره مټين ؤ چې د هيچا پرواه يې نه کوله، يوه ورځ يې والد ابو قحافه چې لا مسلمان شوی نه ؤ د رسول الله ﷺ په باره کې لږ نامناسب الفاظ استعمال کړل، چې داسې دیکه يې ورکړه، چې وغورځيد، بيا يې رسول الله ﷺ ته دا خبره ذکر کړه چې رسول الله ﷺ ور باندې خفه شو، چې ولې دې داسې کار کړی دی؟ د ابوبکر رضي الله عنه مشر زوی عبدالرحمن رضي الله عنه فرمايې، چې ما خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته وويل، چې زه لا مسلمان شوی نه وم او د مکې مشرکينو سره د رسول الله ﷺ مقابلې ته راغلی وم، چې ته د بدر غزا کې زما تورې ته برابر شوی وې؛ خو د پلاروالي احترام مې وکړ، ومې نه وهلې نو؛ زما والد ابوبکر رضي الله عنه راته وويل: زما دې په رب ﷻ قسم وي که ته ماته په نظر راغلی وای چې د کافرانو له لورې جنگيږې ما به له تانه سر پرې کړی وای زه د اسلام په باره کې د هيچا پروا نه کوم.

❖ عمر رضي الله عنه فرمايې: چې يوازې ابوبکر رضي الله عنه زما د ټول خاندان نه غوره دی.

❖ عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايې: چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه، څوک ډير در باندې گران دی؟

نو رسول الله ﷺ وويل: عائشه رضي الله عنها! ما وويل: نه نارينه يادوم! نور اته ويې فرمايل: د هغې پلار ابوبکر رضي الله عنه.

ابو هريره رضي الله عنه فرمايې: چې رسول الله ﷺ د صحابه کرامو څخه پوښتنه وکړه: چې چا نن روژه نيولې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وفرمايل: چې چا نن جنازه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وفرمائ: چې چا نن مسکين ته خوراک ورکړی دی؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وويل: چې چا نن د مريض پوښتنه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: چې ما! نو رسول الله ﷺ وفرمايل: چې چا ته دغه خوبيانې جمع شي هغه جنتي دی!

❖ عمر رضي الله عنه فرمايې: ما د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت په وخت کې وغوښتل چې د شپې د خلکو تکاليف معلوم کړم بيا خليفه پرې خبر کړم؛ نو د شپې راووتلم يوه نابينا بوډۍ زنانه وه د هغې کوم خپلوان نه وه؛ نو گاونډيانو به يې خدمت کولو، نو زه د هغې کور ته ورغلم گورم چې هر کار په بهترينه طريقه شوی دی او هغې ته خواړه هم پاخه شوي وو او ورکول شوي وو، نو بله شپه لږ وختي

❁ ❁ ❁ ❁ د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ❁ ❁ ❁ ❁

ورغلم خوبیا هم د هغې خدمت چا کړې ؤ، اخیر مې فیصله وکړه چې دغه کس معلوم کړم، نو ډیر وختي د هغې د کور سره نژدې پټ شوم کله چې د شپې د خلکو تگ را تگ ختم شونو گورم چې خلیفه ابوبکر رضي الله عنه راغی او د هغې په خدمت لگیا شو، نو ما وویل: عمره! ته به کله هم ده درجې ته ونه رسیږې، بیا عمر رضي الله عنه فرمایي: چې یو وار رسول الله ﷺ د صدقاتو غوښتنه وکړه: د یوې غزاله پاره تیار کیدله، نو زه کې مې وویل: چې نن به خامخا د ابوبکر رضي الله عنه نه وړاندې کیږم او خپله نیمه شتمني مې راوړله؛ خو هلته ابوبکر رضي الله عنه ټوله شتمني راوړې وه؛ نو رسول الله ﷺ ترې پوښتنه وکړه چې کور کې دې څه شی پریښي دي؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: چې بس الله ﷻ او رسول الله ﷺ مې ورته پریښي دي! نو عمر رضي الله عنه فرمایي: هلته هم ابوبکر رضي الله عنه را نه نومه وړې وه.

❖ اسماء رضي الله عنها فرمایي: چې کله مې والد ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ سره هجرت کولو ټولې ۶۰۰ زره اشرفۍ کور کې وې ټولې یې واخستلې نو نیکه مې (ابو قحافه) کور ته راغی هغه نابینا ؤ راته یې وویل: چې ابوبکر (رضي الله عنه) به تاسو نه ټول مال وړی وي؟ ما ته د هغه مینه د خپل دوست سره معلومه ده.

❖ اسماء رضي الله عنها فرمایي: چې ما ژر ژر واره واره کاني یا تیرې د کوټې کونج کې جمع کړلې او کپړه یا د ټوکړ یوه برخه مې سربیره وړ باندې واچوله او د هغه لاس مې وړ باندې کیښود، چې گوره دا رویۍ یې پریښي دي چې د ده تسلي وشي، خو کور کې هیڅ نه وه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۸) برخه.

لکه څرنکه چې ذکر شوي دي چې ابوبکر الصديق رضي الله عنه اول ځل د هجرت په نیت کونښن کړی وو، بیا د برک غماد علاقې یو مشر ابن الدغنه بیرته را کړځولی ؤ، یو ځل بیا یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل: چې یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ماته د هجرت اجازه وکړه خو دا ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایي: صبر وکړه کیدای شي ملکري دي پیدا شي خو کله چې الله جل جلاله رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د هجرت امر وکړ، د غرمې وخت ؤ چې د ابوبکر رضي الله عنه کور ته ورغی ورته یې وویل: کور کې چې څوک وي له دې ځایه یې لیرې وباسه چې خصوصي خبره در سره لرم؛ نو ابوبکر الصديق رضي الله عنه ورته وویل: یا رسول الله ﷺ دا یوه ستا بي بي عایشه رضي الله عنها ده دا نور زما اهل او اولاد دی د خطري امکان نشته، نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایي: چې ماته د هجرت امر شوی دی نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: یا رسول الله ﷺ زه در سره یم یواځې دې نه پریږدم بیا یې عایشې رضي الله عنها او اسماء رضي الله عنها ته د شپې دواړه ووتل.

او خوراكي شيان تیار کړئ هغوی ژر ژر هر څه برابر کړل او بیگاهه ته د شپې دواړه ووتل.

رسول الله ﷺ په خپله بستره علي رضي الله عنه بن ابي طالب پرې ایستلی وو، چې صبا ته د خلکو امانتونه ورو سپاري ځکه چې مسلمانانو او کافرانو به د امانت ساتلو له پاره شيان او نقد درهم

❁ ❁ ❁ ❁ د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ❁ ❁ ❁ ❁

ورکول او زیات امانتدار ؤ او همدغه شپه ټولو مشرکینو ټول تکره ځوانان را غونډ کړل د پروگرام مطابق یې وسله ورکړله او د رسول الله ﷺ کور یې محاصره کړ، کله چې رسول الله ﷺ له کوره راووت دعاء یې وکړه او ټولو ورته کتل سترگو یې کار نه کولو او رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه سره یو ځای او د غار شور طرف ته ولاړل او هلته غار کې کښیناستل، کله چې صبا شو او رڼا خپره شوه نو ورته معلومه شوه چې په بستره علي رضي الله عنه ویده ؤ او رسول الله ﷺ هجرت کړی، نو هغوی ټول ورپسې په آسونو او اوبانو ووتل ټولې لارې یې ولټولې؛ خو هیچا ته یې درک ونه لگید تر هغې چې د غار شور په طرف هم ولاړل هلته کوټرو هڅې وکړولې او په هماغه ځای کښیناستلې او غنې د غار په خوله جالونه جوړ کړل ترڅو مشرکینو ته معلومه شي چې دننه څوک نشته که څوک وای نو د غنې جالونه او کوټرې هڅې به خرابې شوې وای، کله چې مشرکین په دغه ځای تیریدل او خبرې یې ابوبکر رضي الله عنه واوریدلې نو ابوبکر رضي الله عنه وویل:

یا رسول الله ﷺ که دوی خپلو پښو ته وگوري نو مونږ ورته ښکارو، نو رسول الله ﷺ ورته وویل: مه غمجن کيږه مونږ دواړو سره الله جل جلاله دی یعنې الله جل جلاله زمونږ ساتنه کوي، یا ابوبکره رضي الله عنه ته د هغه دوه کسانو په هکله څه فکر کوې چې دریم ورسره الله جل جلاله دی {لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا} مشرکینو ونه لیدل درې ورځې هلته غار کې پاتې شول تر هغې چې مشرکین ټول ناامیده بیرته مکې مکرمې ته ستانه شول، درې ورځې به ورته د شپې عبدالله بن ابی بکر رضي الله عنه او د ابوبکر رضي الله عنه غلام خوراک وروړلو، بیا دوی له غار شور ووتل او مدینې منورې ته روان شول،

لاره کې د أم معبد رضي الله عنه د وچې میړې شیدې رالوښل څنکه وشول؟

د ابوبکر صدیق بن ابو قحافه رضي الله عنه د سیرت مبارک (۹) برخه.

موضوع د ابوبکر رضي الله عنه مار چیچل، د أم معبد الخزاعیة وچې، زړې او مریضې میړې شیدې کول، حافظ ابوبکر البزار رضي الله عنه مسلسل حدیث د جابر ابن عبدالله رضي الله عنه څخه روایت کړی دی: کله چې ابوبکر رضي الله عنه او رسول الله ﷺ غار شور ته ورسیدل نو هلته درې ورځې وو، یو وخت رسول الله ﷺ ته خوب ورغی هغه ویده شو د ابوبکر رضي الله عنه غیږ کې یې سر مبارک کېښود ابوبکر رضي الله عنه سره چې اضافې جامې یا خادرو هغه یې وشکولې (تکرې تکرې کړلې) او د غار سورې یې ورباندې بند کړل، یو سوری پاته شو هغې ته یې د پښې پونده کیښودله د دې له پاره که کوم مار یا لرم وي چې رسول الله ﷺ ته تکلیف ونه رسوي، خو هغه ځای کې مار ؤ کوم ځای کې

• وکان رسول الله صلى الله عليه وسلم قد سار مع أبي بكر رضي الله عنه والذي كان ينتظر بفارغ الصبر مرافقة رسول الله حيث إنه كان استأذن رسول الله صلى الله عليه وسلم قبل ذلك بالهجرة فقال له عليه السلام لا تعجل لعل الله أن يجعل لك صاحباً.

وكانت الصحبة مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، سارا حتى وصلا إلى غار ثور فد خلاه، وجاءت العنكبوت فتسببت على بابه، وجاءت حمامة فباضت ورقدت فلما وصل رجال قریش إلى الغار قال أبو بكر: يا رسول الله لو أن أحدهم ينظر إلى قدميه لأبصرنا، فقال النبي صلى الله عليه وسلم يا أبا بكر ما ظنك باثنين الله ثالثهما. معناه أن الله تعالى هو الذي يحفظنا وينصرنا. وليس معناه أن الله تعالى موجود معهم في الغار وكذلك قوله تعالى إخباراً عن نبيه صلى الله عليه وسلم أنه قال {لا تحزن إن الله معنا} ليس معناه أن الله تعالى بذاته معهم في الغار بل المعية هنا هي معية النصرة أي الله تعالى هو الذي ينصرنا ويحمينا لأن الله تعالى لا يوصف بأنه يحل مكاناً فهو الموجود بلا مكان وهو المنزه عن كل صفات الخلق.

لقد حمى الله تعالى نبيه ومن معه،

رواه مسلمٌ والبخاريُّ باب هجرة النبي ﷺ

چې ابوبکر رضي الله عنه پونده ايښې وه؛ نو ابوبکر رضي الله عنه يې وچيچلو، خو ابوبکر رضي الله عنه درونه برداشت کړل هغه نه غوښتل چې رسول الله ﷺ له خواړه خوبه راوېښ شي خو بې اختياره يې له زيات درده او ښکې در رسول الله ﷺ په مخ مبارک تويي شوې چې رسول الله ﷺ راوېښ شو او پوښتنه يې وکړه چې ولې او څه پېښه وشوه؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: مار وچيچلم! نو رسول الله ﷺ ور باندې خپلې لارې يا لعاب مبارک ومېښل او درد يې ختم شو، بيا يې مارت ته وويل: ايا تاته شرم نه درتلو، چې زما ملگری دی وچيچو؟ نو مار ورته وويل: يا رسول الله ﷺ ماله چا اوريدلي وه چې اخيري نبي ﷺ به دلته پناه راوړي نوزه دلته په طمع وم چې ستا ديدن وکړم، خود ابوبکر رضي الله عنه پښې زما څخه منع کړې وې، بل روايت کې راغلي: چې دغه ماريو شيطان ؤ چې ابليس ورته ويلې وه چې ولاړ شه رسول الله ﷺ وچيچه خو کامياب نه شوييا فرمايې: چې کله رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه له غار شور څخه وتل نو عبداللہ بن اريقث اليشي يې په مزدوری نيولی ؤ هغه ته لار معلومه وه چې لار ورته وښايي او د ابوبکر رضي الله عنه غلام عامر بن فهيره هم ورسره ؤ، لاره زياته اوږده وه پوره اته ورځې مزل ؤ نو اوله ورځ ماښام يوه دښته کې خيمې ولاړې وې هلته ورغلل خيمه کې د أم معبد په نوم يوه زړه ښځه وه ورته يې وويل: ميلمنوزه يوه ښځه يم نارينه را سره نشته که تاسو شپه کول غواړئ د هغه کلي مشر ته ورشئ هغه به مو ښه عزت وکړي، خو رسول الله ﷺ ورته جواب ور نه کړ او ورته يې وويل: که تا سره د حلالولو له پاره څه شی وي يا شيدې وغيره د خرڅولو له پاره وي مونږ يې در څخه اخلو، خو هغې وويل، اوس خو څه نشته چې در يې کړم.

لږ وخت وروسته يو ځوان د خيمې په طرف راغی هغه د دغې ښځې أم معبد زوی ؤ هغې خپل زوی ته يوه مېړه او چاره ورکړه چې دا مېړه بوځه (وروله) چې هغه ميلمانه يې حلاله کړي هغه ځوان مېړه راوستله چې دا تاسو حلاله کړئ نو رسول الله ﷺ ورته وويل: ته چاره بيرته يوسه او يو لوبښی راوړه چې دغه مېړه پکې ولوشم هغه په تعجب سره وويل: دا مېړه زړه، مريضه او وچه ده شيدې نه کوي، رسول الله ﷺ ورته وويل: ته ولاړ شه لوبښی راوړه هغه بيرته ولاړی مور ته يې قصه وکړه هغې هم تعجب وکړ، چې دا څرنکه خلک دي له وچې مېړې د شيدو طمع کوي خو هغه ځوان لوبښی راوړ، بيا رسول الله ﷺ بسم الله الرحمن الرحيم وويل: د مېړې غولانځه باندې يې لاسونه مبارک ووهل د مېړې غولانځه کې شيدې پيدا شوې رسول الله ﷺ هغه لوبښي کې شيدې را ولوشلې هغه ځوان دوی ته کتل چې دا څه رقم برکتی انسان دی وچه مېړه کې يې شيدې پيدا کړې لوبښی چې ډک شو رسول الله ﷺ هغه ځوان ته وويل: دا يوسه چې مور دې وڅښي او ته بل لوبښی راوړه هغه ولاړی مور ته يې شيدې ور کړې، هغه هم حيرانه شوه بل لوبښی يې ورکړ، بيا رسول الله ﷺ همدا سې لوبښي را غوښتل تر هغه چې هغه مور او زوی په شيدو ماړه شول بيا دوی څلورو کسانو هم وڅښلې تر هغه چې دوی هم ماړه شول بيا يې هغې ښځې ته دعا وکړه سهار ترې بيا را روان شول.

د دې ښځې نور معلومات دادي چې الله جل جلاله يې مال کې برکت واچولو مالداري يې زياته شوه تر هغه چې يوه برخه يې مدينې منورې ته د خرڅلاؤ له پاره راوستله، نو ابوبکر رضي الله عنه بازار کې روان ؤ چې هغه ځوان يې وليد، مور ته يې پوښتې وکړې چې مورې هغه سپړی خو دغه دی چې زمونږ خيمو

ته دهغه برکتی سړي سره راغلی ؤ ، هغې ورته اواز وکړ ، ابوبکر رضي الله عنه هم وپيژندل ورغی هغې ښځې ورته وویل: ستاسو په دعا خو زموږ مالداري زیاته شوه ، خو هغه برکتی سړی چیرې دی؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: ته هغه پیژنې چې څوک ؤ؟ هغې وویل: نه! نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: هغه خو زموږ رسول ﷺ دی نو هغې ورته وویل: موږ یوځه (وروله) بیا ابوبکر رضي الله عنه رسول الله ﷺ ته بوتلل هغوی ایمان راوړ او رسول الله ﷺ ورته دوه غلامان او نور شيان ورکړل او ښه عزت یې ورکړ.

بیا هغې ښځې رسول الله ﷺ ته وویل: کله چې تاسو رخصت شوی بیا نور ځوانان راغلل چې زیات قهریدلي وه ستاسو پوښتنه یې وکړه خو ما ورته وویل: دلته څوک نه دي راغلي خو ما به همیشه فکر کاوه چې دغه لار کې موږ ته بادشاهان هم میلمانه شوي دي خو ستا په شان برکت والا مو نه وه لیدلي:

د سفر سلسله جاري ده د سراقه ابن مالک قصه به ولولئ.

د ابوبکر صدیق بن ابو قحافه رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۰) برخه.

سیرت ابن هشام او تفسیر ابن کثیر.

د ابوبکر رضي الله عنه څخه روایت کړی دی ، کله چې موږ څلور کسان د هجرت په دوهمه ورځ روان شولو موږ هیچا تعقیب نه کړو تر هغې چې سراقه ابن مالک المدلجي رضي الله عنهما را پسي را ورسید ، کله چې ما ولید هغه په آس موږ پسي را روان دی نو رسول الله ﷺ ته مې وویل: څوک را پسي را روان دی ، نو رسول الله ﷺ راته وویل: مه ویرېږه ، ما ورته وویل: ما سره ستا فکر دی په خپل ځان نه یم ، رسول الله ﷺ وویل: الله جل جلاله به یې دفع کړي تر هغې چې هغه بلکل را نژدې شو.

• وقال الحافظ أبو بكر البزار: حدثنا محمد بن معمر، حدثنا يعقوب بن محمد، حدثنا عبد الرحمن بن عتبة، بن عبد الرحمن بن جابر بن عبد الله، ثنا أبي عن أبيه عن جابر قال لما خرج رسول الله ﷺ وأبو بكر مهاجرين فدخلا الغار، إذا في الغار جحر فالقمة أبو بكر عقبة حتى أصبح مخافة أن يخرج على رسول الله ﷺ منه شيء، فأقاما في الغار ثلاث ليال ثم خرجا حتى نزلا بيخيات أم معبد فأرسلت إليه أم معبد أني أرى وجوها حسنا، وإن الحي أقوى على كرامتكم مني، فلما أمسوا عندها بعثت مع ابن لها صغير بشفرة وشاة، فقال رسول الله ﷺ: «أردد الشفرة وهات لنا فرقا»، فأرسلت إليه أن لا لبن فيها ولا ولد، قال: «هات لنا فرقا» فجاءت بفرق فضرب ظهرها فاجترت ودرت فحلب فصلا القدر فشرب وسقى أبو بكر، ثم حلب فبعثت فيه إلى أم معبد، ثم قال البزار: لا نعلمه يروى إلا بهذا الإسناد، وعبد الرحمن بن عتبة لا نعلم أحدا حدث عنه إلا يعقوب بن محمد وإن كان معروفا في النسب، وروى الحافظ البيهقي من حديث يحيى بن زكريا بن أبي زائدة، حدثنا محمد بن عبد الرحمن بن أبي ليلى، ثنا عبد الرحمن بن الأسيهاني، سمعت عبد الرحمن بن أبي ليلى عن أبي بكر الصديق رضي الله عنه، قال: خرجت مع رسول الله ﷺ من مكة فاتنينا إلى حي من أحياء العرب، فنظر رسول الله ﷺ إلى بيت منتحيا فقصده إليه، فلما نزلنا لم يكن فيه إلا امرأة فقالت: يا عبد الله! إنما أنا امرأة وليس معي أحد، فعليكما بعظيم الحي إن أردتم القرى، قال فلم يجيبها وذلك عند المساء، فجاء ابن لها بأعز لها يسوقها، فقالت: يا بني انطلق بهذه العنز والشفرة إلى هذين الرجلين فقل لهما تقول لكما أمي، أذبحا هذه وكلا وأطعما، فلما جاء قال له النبي ﷺ: «انطلق بالشفرة وجنني بالقدر»، قال: إنها قد عزيت وليس بها لبن، قال: «انطلق»، فجاء بقدر فمسح النبي ﷺ ضرعها، ثم حلب حتى ملأ القدر، ثم قال: «انطلق به إلى أمك»، فشربت حتى رويت، ثم جاء به فقال: «انطلق بهذه وجنني بأخري»، ففعل بها كذلك ثم سقى أبو بكر، ثم جاء بأخري ففعل بها كذلك، ثم شرب النبي ﷺ، فبينا ليلتنا، ثم انطلقنا، فكانت تسميه المبارك، وكثرت عنهما حتى جلبت جلبا إلى المدينة، فمر أبو بكر فرأى ابنها فعرفه، فقال: يا أمه هذا الرجل الذي كان مع المبارك، فقامت إليه فقالت: يا عبد الله من الرجل الذي كان معك؟ قال: أو ما تدرين من هو؟ قالت: لا قال: هو نبي الله قال: فادخلني عليه قال فادخلها فاطعمها رسول الله ﷺ وأعطاهما - زاد ابن عبد الله في روايته - قالت فدخلني عليه فانطلقت معي وأهدت لرسول الله ﷺ شيئا من أقط ومتاع الأعراب قال فأكساها وأعطاهما. قال: ولا أعلمه إلا قال وأسلمت، إسناده حسن وقال البيهقي: هذه القصة شبيهة بقصة أم معبد، والظاهر أنها هي والله أعلم. وقال البيهقي: أخبرنا أبو عبد الله الحافظ، وأبو بكر أحمد بن الحسن القاضي قال: ثنا أبو العباس الأصم، ثنا الحسن بن مكرم، حدثني أبو أحمد بشر بن محمد السكري، ثنا عبد الملك بن وهب المذحجي، ثنا أبا جبر بن الصباح عن أبي معبد الخزاعي أن رسول الله ﷺ خرج ليلة هاجر من مكة إلى المدينة هو وأبو بكر وعامر بن فهيرة مولى أبي بكر ودهليهم عبد الله بن أريقط الليثي، فمروا بخيمتي أم معبد الخزاعية، وكانت أم معبد امرأة برة جلدته تحبني وتجلس فبنا الخيمة فتطعم وتسقي، فسألوها هل عندها لحم أو لبن يشترونه منها؟ فلم يجدوا عندها شيء من ذلك، وقالت: لو كان عندنا شيء ما أعوذكم القرى، وإذا القوم يرملون مستنون فنظر رسول الله ﷺ فإذا شاة في كسر خيمتها، فقال: «ما هذه الشاة يا أم معبد؟» فقالت: شاة خلفها الجهد عن الغنم قال: «فهل بها من لبن؟» قالت: هي أجهد من ذلك قال: «تأذنين لي أن أحلبها؟» قالت: إن كان بها حلب فاحلبها. فدعا رسول الله ﷺ بالشاة فمسحها وذكر اسم الله، ومسح ضرعها وذكر اسم الله، ودعا بانها لها يربض فترجعت واجترت فحلب فيها حتى زاد أم معبد شاة فسقاها وسقى أصحابه فشربو عسلا بعد نهل، حتى إذا روي شرب آخرهم وقال: «ساقى القوم آخرهم». ثم حلب فيه ثانيا عودا على بد، فقادته عندها ثم ارتحلوا، قال فقلنا لبيث أن جاء زوجها أبو معبد يسوق أعزنا عجاغا يتساوكن هزلي لا تقى بهن، مخهن قليل فلما رأى اللبن عجب وقال من أين هذا اللبن يا أم معبد، ولا حلوبة في البيت والشاة عازب؟ فقال حارجل مبارك فدعا لها، بالبركة، قال: - يعني عبد الملك بن وهب - فبلغني أن أبا معبد أسلم وهاجر إلى النبي ﷺ وهكذا روى الحافظ أبو نعيم من طريق عبد الملك بن وهب المذحجي فذكر مثله سواء وزاد في آخره قال عبد الملك: بلغني أن أم معبد هاجرت وأسلمت ولحقت برسول الله ﷺ والله أعلم.

نور تفصیل په خپله د سراقه ابن مالک رضي الله عنه څخه.

❁ سراقه ابن مالک المدلجي رضي الله عنهما فرمايي: چې قريشو انعام وټاکو، چې هر چا د محمد ﷺ سر راوړ، یا يې ژوندی را وست، نو سل ۱۰۰ سل اوښان او نور مال به ورکوو. نو مونږ د خپل قوم بني مدلج په یوه غونډه کې و چې یو نفر راغی هغه وویل: تا ته خو انعام معلوم دی؟ چې هر چا محمد ﷺ ووژلو یا يې ژوندی را وست؛ نو هغه ته دا انعام ورکول کیږي، خو اوس ما ته یو څه خلک په مخه راغلل هغوئ مې لاره کې ولیدل کیدای شي محمد ﷺ او ملگری يې وي، نو ما فکر وکړی چې ته خو ښه تکره مضبوط آس لرې ښه غشي ویشتونکی او توره چلوونکی يې، ډیر ښه چانس دی باید دغه انعام وگټې او انعام هم بیخي زیات و، نو لږ صبر مې وکړ، تر هغه چې د قوم فکر بل طرف ته ولاړ شي ورته مې وویل: نه هغوئ نه دي د فلاني قوم اوښان نادرکه شوي دي په هغو پسې گرځي، کله چې مې د قوم خلکو پام بدل کړ هغوئ په بله خبره لگیا شول زه ترې را ووتلم، او خپلې وینځې ته مې وویل: زما آس تیار کړه هغې آس تیار کړ او ما په غشو فال ونيولو، هغه سم را ووت، نیزه مې مخکې کې ښخه کړه هغه هم سمه را ووتله نو پوه شوم چې کامیاب یم نو په آس سپور شوم او آس مې وځغولم تر هغه چې دوهمه ورځ مې څوک په نظر راغله چې روان دي زه گړندی شوم ځان مې ور ورساوه خو رسول الله ﷺ شاته نه راکتل فقط ابوبکر رضي الله عنه راته کتل کله چې یو گز په اندازه ورنژدې شوم د آس لاسونه یا مخکینی پښې په مخکې کې (ننوتلې) ښخې شوې آس تر سینه پکې پټه شوه ترې وغورځیدلم زه را پورته شوم نیزه مې را ویستله خو لاس مې شل شو،

نو زه پوه شوم چې دا د محمد ﷺ برکت دی ښه مې ور باندي وکړ، چې دعا راته وکړه چې آس مې خلاص شي زه به بیرته وگرځم او مقابل کې به د هغه چا سترگې ړندې کړم چې په تاسو پسې را روان وي یعنې زه به ورته ووايم: ما په دغه لار ولټول تر مدينې پورې په دغه لار نشته، بیا رسول الله ﷺ دعا وکړه زما آس مخکې پرېښود کله چې ما مخکې ته وکتل له هغه ځایه چې د آس پښې پکې ښخې شوې وې د لوگي په شان دود اسمان ته پورته شو،

زما زړه کې بیا د اوښانو طمع پیدا شوه بیا مې تورې ته لاس کړ بیا مې لاس شل شو، درې ځله ما دغه غلط حرکت وکړ؛ خو کامیاب نه شوم بیا مې ورته وویل: ما ته دعاء وکړه زما ټول سامان تاسو واخلي فقط چې زه بچ شم، هغوئ وفرمایل: مونږ ته ستا د سامان ضرورت نشته.

بیا مې ورسره کلکه وعده وکړه او زما لاس روغ شو،

بیا رسول الله ﷺ راته وفرمایل: هغه وخت به ته څومره خوشحاله وې چې د کسري د لاسونو بنگري لاسونو کې واچوې تر غاړې دې ورسیري او د سرو زرو واسکت و غوندي او تاج يې په سر کېږدي، نو ما ورته وویل: زه او د کسري د لاس د سرو زرو بنگري، تاج او د زغرو په شان د سرو زرو واسکت، عجیبه خبره ده؟

نو رسول الله ﷺ وفرمایل: هو همداسې به کیږي، نو زه پوه شوم چې د ده خبره رښتیا کیدونکې ده نو ورته مې وویل: ما ته امن را کولای شئ که زه وغواړم بیا تاسو ته بې له ویرې راشم؟ نو رسول الله ﷺ وویل: هو بیا يې د عامر بن فهیره غلام په واسطه په پوستکي یو د امن لیک راته ولیکي، بیا زه

بیرته را ستون شوم خپله وعده مې پوره کړه هر څوک به چې مخې ته راغی ما به ورته ویل: چې دغه لار ما ټوله ولټوله هیڅوک نشته ځانونه مه ستړي کوی، نو ابو جهل خبر شو چې سراقه ابن مالک وایي: ځانونه مه ستړي کوی هغوی مدینې منورې ته ورسیدل نوزه یې ملامت کړم چې له تا څخه ولې یې شول؟

د سراقه ابن مالک اسلام به د هغه په سیرت کې بیان شي.
د رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه د هجرت لړۍ دوام لري،

د ابوبکر صدیق بن ابو قحافه رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۱) برخه.

أبوبکر رضي الله عنه په ټولو غزاګانو کې شریک شوی دی، خود هجرت په دوهم کال چې د بدر غزا پېښه شوه خپله بهادري یې وښودله.

کله چې د ابوسفیان قافله بچ شوه او مکې مکرمې ته ورسیدله او له مکې مکرمې سرکښه مشرکین د بدر بن مغیره کوهي ته راغلل اګر چې مسلمانان جنگ ته نه وه راوتلي، خو کافران جنگ ته راغلل او ابو جهل قسم کړی وو، چې دلته به درې ورځې شراب او کباب خوري ډمې به ګډوي، نور رسول الله ﷺ هم صحابه کرام را جمع کړل چې مشوره وکړي چې څه وکړي ځکه چې مسلمانان ۳۱۳ کسان او کافران بیخي زیات وه، نو تر ټولو لومړی ابوبکر رضي الله عنه پورته شو او په ډاډه زړه یې د مقابلې کولو وعده وکړه، بیا ورپسې عمر ابن الخطاب رضي الله عنه پورته شو هغه هم حوصله وړ زیاته کړه، بیا په دغه غزوه کې د ابوبکر رضي الله عنه زوی عبدالرحمن رضي الله عنه هم د کافرانو په صف کې موجود ؤ کله چې مسلمان شونو خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته یې وویل: د بدر غزوه کې زما د تورې وار ته برابر شوی وي خو مخه مې درکړه ومې نه وهلې، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: قسم دی که ما لیدلی وای نو ما به هیڅکله نه وای پرېښی ځکه ماته اسلام له رشتې زیات محبوب دی.

کله چې بنو نضیر تسلیم شول او د احد غزوه پېښه شوه او اواز ه ګډه شوه چې نعوذ بالله رسول الله ﷺ شهید شوی نو ابوبکر رضي الله عنه د کفارو په صفونو کې دننه شو او ویې ویل: چې نور نو ژوند هیڅ

• ابن هشام وایي کثیر و غیره من سراقه بن مالک، وهو فارس من بني مدلج، كان في بعض قومه قريباً من مكة، فإذا برجل يدخل عليهم، ويذيع فيهم نبأ الجائزة، فما كاد سراقه يسمع بالنق المنة حتى اشتد حرصه عليها، ولكنه كان ذكياً، فضبط نفسه ولم ينطق بكلمة، وقبل أن ينهض من مجلسه، دخل رجل يقول لقد مر بي الآن ثلاثة رجال وإنني لأظنهم محمد أو أبا بكر وليلهم فقال سراقه إنهم بنو فلان مضوا يبحثون عن ناقة لهم أضلواها يريد أن يصرف الناس عن هذه الجائزة، فقال الرجل لعلمهم كذلك.

مکت سراقه قلیلا حتی دخل القوم في حدیث آخر وانسل من بینهم، وأسرع ولسن درعه وتقلد سلاحه، واعتلى فرسه وانطلق لیدرک محمد أصلى الله عليه وسلم، ومضى، ولكنه ما لبث أن عثرت فرسه، وهم بالرجوع ومارة إلا طمعه في النوق، فلم يبتعد كثيراً حتى أبصر النبي فمد يده إلى قوسه، ولكن يده جمدت في مكانها ثم غاصت قوائم فرسه في الأرض، فدفق الفرس، فإذا هي قد غاصت ثانية، فالتفت إلى النبي صلى الله عليه وسلم وصاحبه، وقال ادعوا لي ربكما أن يطلق قوائم فرسي ولكما علي أن أكف عنكما فدعا له النبي فأطلق الله له قوائم فرسه.

تذكر سراقه المنة ناقة، فحركت أطعامه من جديد، فدفق فرسه نحوهما فغاصت قوائمه أكثر، فاستغاث للمرة الثانية، وقال إليكما زادي ومتاعاي وسلاحي ولكما علي عهد الله أن أرد عنكما من ورائي من الناس، فقالا لا حاجة لنا بزيادة ومتاعك، ولكن رد عنا الناس ثم دعا له النبي فانطلقت فرسه، فلما هم بالعودة ناداهما قاتلاً والله يا بنيكما مني شيء، تکرهانه، فقال له النبي صلى الله عليه وسلم «ما تبتغي منا»، فقال والله يا محمد إنني لأعلم أنه سيظهر دينك ويعلمو أمرک فعاهدني إذا أنتيك في ملکک أن تکرمني، واكتب لي بذلك، أريد کتاب أمان، فأمر عامر بن فهيرة فكتب له في رقعة من جلد.

ولما هم بالانصراف قال له النبي صلى الله عليه وسلم: «كيف بك يا سراقه إذا لبست سوارى كسرى»، فقال سراقه كسرى بن هرمز؟ قال الرسول: «نعم كسرى بن هرمز». عاد سراقه فوجد الناس قد أقبلوا ينشدون رسول الله، فقال لهم أرجعوا فقد نفضت الأرض نفضا بحتاً عنه فلا ترهقوا أنفسكم فيما لا طائل من ورائه، وكنتم خبره مع النبي وصاحبه حتى أيقن أنهما بلغا المدينة، وأصبحا في أمن عند ذلك أذاع الخبر، فلما سمع أبو جهل بخبر سراقه وموقفه وجه له اللوم على تخاذله.

فايده نه کوي صفونو کي يې لار پيدا کوله او مشرکين يې وهل تر هغه چې رسول الله ﷺ په نظر ورغی چې د کفارو منع کي راگير دی ځان يې ورور ساوه بيا ورپسې ابو عبیده ابن الجراح رضي الله عنهم، بيا علي رضي الله عنه بن ابي طالب، بيا طلحه بن عبيد الله رضي الله عنه، زبير بن عوام رضي الله عنه، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه، حارث بن الصمة رضي الله عنه، أبو دجانہ بن سماک رضي الله عنه، او سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه هم ورور سيدل او رسول الله ﷺ يې د مشرکينو څخه وژغورو.

څلورم هجري کي غزوه بنو نضير او پنځم هجري کي غزوه بن المصطلق کي هم شريک و چې د مهاجرينو بيرغ ورسره و او د خندق غزوه کي هم شريک شوی دی.

شپږم هجري کي د حديبي صلح کي هم موجود و، د خيبر په غزا کي ۷ هجري کي شريک و، بيا د نجد علاقې ته يوه ډله صحابه رضي الله عنهم مجاهدين هم د ابوبکر رضي الله عنه په مشرۍ تللي وه، غزوه بني فزاز کي اولنۍ غزوه وه چې عمومي قوماندۀ يې د ابوبکر رضي الله عنه په غاړه وه، ۷ هجري کي قضايب عمره کي هم ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ سره موجود و،

۸ هجري کي غزوه ذات السلاسل کي هم ابوبکر رضي الله عنه موجود و.

بيا چې کله قريشو د صلحې خلاف کارونه وکړل او ابو سفیان مديني منورې ته راغی چې يو ځل بيا تجديد وکړي نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: قسم دی چې ستاسې بچي هم ژوندي وي در سره جنگيږم به، که رسول الله ﷺ راته اجازه ونه کړي هيڅکله به دغه لوظنامه در سره نوې نه کړم، بيا د مکې مکرمي فتح کي ابوبکر رضي الله عنه له رسول الله ﷺ بلکل نه جدا کيده، تر هغه چې پوره امن شو بيا ولاړ او پلاري يې له لاسه نيولی و، رسول الله ﷺ ته يې حاضر کړ او مسلمان شو، بيا د حنين غزوه ۸ هجري کي د ابوبکر رضي الله عنه په برکت وشوه. بيا چې د تبوک غزوه کيدله نو تر ټولو اول د جهاد له پاره د کور ټول سامان ابوبکر رضي الله عنه راوړ او کله چې بيا سپه سالارانو ته بيرغونه ورکول کيدل تر ټولو غټ او لوی بيرغ ابوبکر رضي الله عنه ته ورکول شوی و.

۹ نهم هجري کي رسول الله ﷺ د حجابانو مشري د ابوبکر رضي الله عنه په غاړه اچولی وه.

بيا د رسول الله ﷺ اخيري حج چې حجة الوداع ورته وايي ۱۰ هجري کي هغه کي هم ابوبکر رضي الله عنه رسول الله ﷺ سره موجود و*.

* شهد أبو بكر مع النبي محمد غزوة بدر والمجاهد كلها، ولم يفتنه منها مشهد، فقد شارك أبو بكر في غزوة بدر سنة 2 هـ، وكانت له فيها مواقف مشهورة، فلما بلغ النبي محمد أنجاهة القافلة وإصرار زعماء مكة على قتال النبي، استشار أصحابه في الأمر، فقام أبو بكر أولاً فقال وأحسن، ثم قام عمر بن الخطاب فقال وأحسن وقد ظهرت من أبي بكر شجاعة وبسالة، وقد شارك ابنه عبد الرحمن في هذه المعركة مع المشركين، فلما أسلم قال لأبييه «لقد أهدفت لي (أي ظهرت أمامي) يوم بدر، فملت عنك ولم أقتلك»، فقال له أبو بكر: «لو أهدفت لي لم أمل عنك»، رسم من القرن الرابع عشر يظهر استسلام بني النضير للمسلمين، وشهد أبو بكر غزوة أحد سنة 3 هـ، ولما تفرق المسلمون من حول النبي محمد، وتبعثر الصحابة في أرجاء الميدان، وشاع أن الرسول محمد أقدم قتل، شق أبو بكر الصفوف، وكان أول من وصل إلى الرسول محمد، وقد اجتمع إلى الرسول محمد آنذاك كل من أبو بكر، وأبو عبيدة بن الجراح، وعلي بن أبي طالب، وطلحة بن عبيد الله، والزبير بن العوام، وعمر بن الخطاب، والحارث بن الصمة، وأبو دجانة، وسعد بن أبي وقاص، وغيرهم، وشهد أبو بكر غزوة بني النضير سنة 4 هـ، وغزوة بني المصطلق سنة 5 هـ، وكانت معه فيها راية المهاجرين، وشهد غزوة الخندق سنة 5 هـ، وغزوة بني قريظة سنة 5 هـ، وكان فيهما مرافقاً للنبي محمد، كما شهد صلح الحديبية سنة 6 هـ، وشهد غزوة خيبر سنة 7 هـ، وكان أول قائد يرسله النبي محمد، كما شهد سرية نجد، وكان الأمير على المسلمين فيها، وكان الأمير على المسلمين في غزوة بني فزارة أيضاً، وكان أبو بكر من المسلمين الذين ذهبوا مع الرسول محمد ليعتمروا عمرة القضاء سنة 7 هـ، كما شهد سرية ذات السلاسل سنة 8 هـ ولما تقضت قريش صلح الحديبية، وتجهز النبي محمد مع صحابته للخروج إلى مكة، خرج أبو سفیان بن حرب من مكة إلى الرسول محمد فقال «يا محمد، أشد العقد، وزدنا في المدة»، فقال النبي محمد: «ولذلك قدمت؟ هل كان من حدث قبلكم؟»، فقال: «معاذ الله، نحن على عهدنا وصلحنا يوم الدية لا نغير ولا نبذل»، فخرج من عند النبي محمد يقصد مقابلة الصحابة، فطلب من أبي بكر أن يجده العقد ويزيدهم في المدة، فقال أبو بكر: «جوار في جوار رسول الله ﷺ والله لو وجدت الذر تقال لكم لأغتنها عليكم»، ولما دخل النبي محمد مكة في عام الفتح سنة 8 هـ، كان أبو بكر بجانبه، وقد تمت النعمة على أبي بكر في ذلك الوقت بإسلام أبيه أبي قحافة وشهد أبو بكر غزوة حنين سنة 8 هـ، وكانت قد صيرت مع النبي فئة من الصحابة يتقدمهم أبو بكر، ثم انتصروا بعد ذلك، كما شهد أبو بكر غزوة تبوك، ولما اختار الرسول الأمراء والقادة وعقد الألوية والرايات لهم، أعطى لواء الأعظم لأبي بكر، وحث الرسول محمد الصحابة في غزوة تبوك على الإنفاق، فأنفق كل حسب قدرته، وكان عثمان بن عفان أكثر من أنفق في هذه الغزوة وقد قال عمر بن الخطاب ما في ذلك أمرنا رسول الله ﷺ ما أن نتصدق، فوافق ذلك غزوة بني فزارة، فقلت: «اليوم أسبق أبا بكر من سبقته يوماً»، فبحث بنصف مالي، فقال رسول الله ﷺ «ما أبقيت لأهلك؟»، قلت: «لا أسابقك إلى شيء أبداً»، وفي سنة 9 هـ، أرسل النبي محمد أبا بكر أميراً على الحج، فخرج أبو بكر أميراً بركب الحجيج، كما شهد أبو بكر حجة الوداع سنة 10 هـ، سيرة ابن هشام غزوة ابوبكر الصديق

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۲) برخه.

کله چې رسول الله ﷺ مریض شو د صفر د میاشتې اخیره وه دغه وخت کې رسول الله ﷺ اسامة ابن زید رضي الله عنه د نورو صحابه کرامو سره فلسطین ته د لیږلو امر وکړ، چې رومیانو سره غزا وکړي، خو صحابه کرام په دې وجه زړه نازړه کیدل ځکه چې رسول الله ﷺ به یوه ورځ کې څو ځله له دردونو بې هوشه کیده، یوه ورځ رسول الله ﷺ خطبه وویل هغه خطبه کې وفرمایل: چې الله جل جلاله و خپل بنده ته اختیار وړکړي چې دنیا خونېوي که اخرت ته سفر کول، نو ابوبکر رضي الله عنه په ژړا شوزیات یې وژړل، نو ابو سعید الخدری رضي الله عنه فرمایي: مونږ د ابوبکر رضي الله عنه په ژړا تعجب کې شولو چې خطبه کې یو د خیر سړی ذکر شوی نو ابوبکر رضي الله عنه ولې ژاړي؟

لیکن ابوبکر رضي الله عنه زموږ څخه زیات عالم ؤ هغه پوهیده، چې هغه بنده پخپله رسول الله ﷺ ؤ، بیا رسول الله ﷺ وفرمایل: ابوبکر رضي الله عنه یواځینی شخص دی چې هم ځان او هم مال زما څخه قربان کړی دی.

که چیرې ماته د خلیل یا دوست نیولو غیر له الله جل جلاله، اجازه وای ما به ابوبکر رضي الله عنه په دوستۍ نیولی وای لیکن مسلمانان وروڼه دي.

بیا یې امر وکړ، چې مسجد طرف ته چې د هر صحابي رضي الله عنه دروازه راوتلې وي هغه دې بنده کړل شي فقط د ابوبکر رضي الله عنه د کور دروازه دې پرینودل شي.

أم المؤمنین عایشه رضي الله عنها فرمایي: کله چې ربیع الاول میاشت کې د رسول الله ﷺ حالت زیات خراب شو نو ماته یې وویل: چې پلار دې ابوبکر رضي الله عنه او ورور دې را وغواړه، چې یو لیک ورته لیکم ځکه چې بیا به هر څوک وایي چې زه د امامت زیات حقدار یم، بیا یې نور هم حالت خراب شو بیا یې وفرمایل: ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه!

چې خلکو ته لمونځ وړکړي نو ما ورته وویل: هغه له زړه کمزوره دی ستا په ځای د دریدلو طاقت نه لري، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه را وغواړه د هغه زړه قوي دی، خو رسول الله ﷺ بیا بیا راته وویل: چې ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه، بیا چې بلال اذان وکړ؛ نو رسول الله ﷺ وفرمایل: ابوبکر رضي الله عنه ته وواياست چې لمونځ وکړي، خلکو بیا ورته وویل: د هغه زړه کمزوره دی طاقت به ونه لري اخیر کې رسول الله ﷺ وویل: تاسو د یوسف علیه السلام د وروڼو په شان یاست ابوبکر رضي الله عنه دې لمونځ وکړي، نو ابوبکر رضي الله عنه لمونځ ته وړاندې شو دغه وخت کې د رسول الله ﷺ وجود مبارک لږ په ارام شو، علي رضي الله عنه او عباس رضي الله عنه ته یې وویل: ما مسجد ته ورسوی هغوی دواړه ترینه یو طرف او بل طرف ته شول د رسول الله ﷺ لاسونه مبارک یې په اوږو واچول پنبې مبارکې یې له درده ځان پسې را کاږلې، کله چې مسجد ته داخل شو نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو هغه د وروسته کیدلو کوشش وکړ؛ خو رسول الله ﷺ ورته اشاره وکړه چې مه وروسته کیرې بیا رسول الله ﷺ د ابوبکر رضي الله عنه ښي خواته کښیناست او لمونځ یې پوره کړو.

کله چې د ربیع الاول یوولس ورځې پوره شوې؛ نو د سهار لمونځ ته ووت صحابه کرام زیات خوشحاله شول له لمونځ وروسته بیرته د عایشې رضي الله عنها کور ته راغی او د هغې په غیږ کې

يې سر کيښود او دا الفاظ يې وويل: بلکهې پورته د الله جل جلاله ملاقات مې خوښ دی او خپل روح يې الله جل جلاله ته وسپاره او رحلت يې وکړ.
إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ،

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۳) برخه.

د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت موضوع.

کله چې ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ په وفات خبر شوی راغی د رسول الله ﷺ مخ مبارک باندې خادر پروت و هغه يې پورته کړ په مخ او تندي يې ښکل کړ، بيا يې وويل: زما مور او پلار در څخه قربان شه، الله جل جلاله دې در باندې رحم وکړي ژوند دې هم د خیر او برکتونو ډک و وفات دې هم له خیر، برکت او حکمت ډک دی.

کله چې رسول الله ﷺ وفات شو نو د عمر ابن الخطاب رضي الله عنه دماغ له زیات خفګانه کار پریښود، توره يې په لاس کې واخسته مسجد کې ودرید او اعلان يې وکړ چې محمد ﷺ وفات شوی نه دی بیرته راځي که هر چا وویل چې وفات شوی دی نولاسونه او پښې به يې غوڅ کړم، د عمر رضي الله عنه دغه خبر ابوبکر رضي الله عنه ته ورسید هغه په منډه مسجد نبوي ﷺ ته راغی، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه ته يې وويل: کښینه بیا ممبر ته وخت او دا آیات يې تلاوت کړ.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَئِنْ يَضُرَّ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ!

محمد ﷺ وفات شو که چا د محمد ﷺ عبادت کولو، نو هغه وفات شو او که چا د الله جل جلاله عبادت کول هغه نه مړ کيږي.

د آیات ژباړه: محمد ﷺ فقط رسول الله ﷺ و له ده وړاندې نور انبياء هم تیر شوي او وفات شوي دي، نو که چیرې رسول الله ﷺ وفات شي یا ووژل شي نو تاسو به بیا له اسلامه شاته کيږئ؟ هر هغه څوک چې له اسلامه شاته وگرځي الله جل جلاله ته هېڅ نقصان نه شي رسولای او شکر کوونکو ته به الله جل جلاله نیکه بدله ورکړي.

• ربيع الأول سنة 11 هـ، الموافق 8 يونيو سنة 632م وقد تم له ثلاث وستون سنة.

ابتداء مرض النبي محمد الذي توفي فيه في أوخر شهر صفر سنة 11 هـ بعد أن أمر أسامة بن زيد بالمسير إلى أرض فلسطين، لمحاربة الروم، فاستبطن الناس في الخروج لوجع النبي محمد ﷺ، وكان من شدة وجعه أن كان يغمى عليه في اليوم الواحد مرات عديدة وفي أحد الأيام، خطب النبي محمد ﷺ الناس وقال «إن الله خير عبد أبين الدنيا وبين ما عنده، فاختار ذلك العبد ما عند الله، فبكي أبو بكر ﷺ، قال أبو سعيد الخدري ﷺ: فعجبنا لكانه أن يخبر رسول الله ﷺ عن عيد خيبر، فكان رسول الله ﷺ هو المغيبر، وكان أبو بكر أعلمنا، فقال رسول الله ﷺ «إن من آمن الناس علي في صحبته وماله أبو بكر ﷺ، ولو كنت متخذا خليلا غير ربي لاتخذت أبا بكر ﷺ، ولكن أخوة الإسلام ومودته، لا يبقين في المسجد باب إلا سد إلا باب أبي بكر ﷺ»، وقالت السيدة عائشة ﷺ: قال لي رسول الله ﷺ في مرضه «ادعي لي أبا بكر ﷺ إياك، وأخاك، حتى أكتب كتابا، فإني أخاف أن يتعننى مستمن ويقول فأنزل أنا أولى، وبأبي الله والمؤمنون إلا أبا بكر ﷺ، ولما نقل علي النبي محمد ﷺ المرض، أمر أبا بكر ﷺ أن يصلي بالناس، قالت السيدة عائشة ﷺ: لما مرض النبي ﷺ مرضه الذي مات فيه فحضرت الصلاة فأذن بلال، فقال «مروا أبا بكر ﷺ فليصل بالناس»، فقبل له «إن أبا بكر ﷺ رجل أسيف (أي رقيق القلب)، إذا قام مقامك لم يستطع أن يصلي بالناس»، وأعاد فأعادوا له فأعاد الثالثة، فقال «إنك صواحب يوسف، مروا أبا بكر ﷺ فليصل بالناس»، فخرج أبو بكر ﷺ، فوجد النبي ﷺ في نفسه خفة، فخرج يهادي بين رجلين كأنه أنظر إلى رجله تخطان من الوجع، فأراد أبو بكر ﷺ أن يتأخر، فأومأ إليه النبي ﷺ أن مكانك، ثم أتى به حتى جلس إلى جنبه، ولما كان يوم الاثنين الذي توفي فيه، بعد ثلاثة عشر يوما على مرضه، خرج إلى الناس وهم يصلون الصبح ففرجوا به، ثم رجع فاضطجع في حجر عائشة بنت أبي بكر ﷺ، فثوفي وهو يقول «هل الرفيق الأعلى من الجنة»، وكان ذلك ضحى يوم الاثنين ربيع الأول سنة 11 هـ، الموافق 8 يونيو سنة 632م وقد تم له ثلاث وستون سنة.

عمر ابن الخطاب رضي الله عنه فرمايې: تر دغه وخت پورې زما د ماغو کار نه کولو کله چې ابوبکر رضي الله عنه دغه پورته آیات تلاوت کړې، ما داسې گڼله چې دغه آیات اوس نازل شو، ايله مې اوس د ماغو کار وړ باندې وکړې، الله جل جلاله مونږ ته له وړاندې خبر را کړی ؤ.

د رسول الله ﷺ د وفات خبر سره سم 11 ربيع الاول 11 هجري ق باندې انصار سقيفه بني ساعده ځای کې سره راغونډ شول هغوی فکر کولو، چې مهاجرین خو لږ دي نو خليفه بايد د دوی څخه وټاکل شي، بحث يې وکړې، بيا يې د خزرج د قوم مشر سعد بن عباد ته اشاره وکړه چې ته بايد خليفه شي.

دغه وخت کې مهاجرین ټول مسجد نبوی ﷺ کې د خلافت د موضوع له پاره راټول شوي وه هغوی فيصله وکړه چې مونږ بايد انصار وروڼه اعتماد کې واخلو او هلته ورشو نو په همدې نيت راووتل، د عمر ابن الخطاب رضي الله عنه څخه روايت دی: چې ما وويل راځئ چې انصارو ته ورشو نو لاره کې يو صحابي مخې ته راغی هغه وويل: مهاجرو وروڼو چيرې روان ياست؟ مونږ ورته وويل: انصارو ته ورځو! هغه وويل: مه ورځئ او خپل کار خلاص کړئ خليفه وټاکئ هغوی سره راغونډ دي خپل مشر ټاکي تاسو بيا وکړئ؟ نو ما ورته وويل: قسم دی چې خامخا به ورځو بيا مې يو څو نرمې او خوږې خبرې ځان سره جوړې کړلې چې په دغه خبرو به انصار راضي کړم.

کله چې انصارو ته ورورسیدلو نو يو تن کت کې پروت ؤ سخت مريض ؤ مونږ پوښتنه وکړه چې دا څوک دی؟ هغوی وويل: دا سعد بن عباد رضي الله عنه دی بيا مونږ کښينا ستلو د انصارو يو نفر خبرې کولې هغه وويل: مونږ د خلافت زيات مستحق يوؤ که مهاجرین وروڼه مونږ ترې محرومي نو ظلم به وي مونږ ډير يوؤ، عمر رضي الله عنه فرمايې: ما غوښتل پورته شم خو ابوبکر رضي الله عنه راته اشاره وکړه چې کښينه.

بيا ابوبکر رضي الله عنه پورته شو هغه خبرې شروع کړې د ابوبکر رضي الله عنه خبرې ټولې زما د زړه خبرې وې او نورې زياتي يې هم خوږې او نرمې او په حقيقت بناء وې، نو بيا ابوبکر رضي الله عنه وفرمايل: چې له عمر رضي الله عنه او ابو عبیده ابن الجراح وړ کسان نه ويښم بيا يې زمونږ دواړو لاسونه ونيول او ما غوښتل که چا غیر له ابوبکر رضي الله عنه بل څوک خوښ کړې، سر به ترې غوڅ کړم دغه وخت کې او اوزونه او چت شول انصارو وويل: يو تن له انصارو او يو تن له مهاجرينو بايد وټاکل شي.

نو عمر رضي الله عنه فرمايې: ما د ابوبکر رضي الله عنه لاس ونيولو، چې زما بيعت له تا سره دی بل څوک نه منم بيا نورو مهاجرينو هم ور سره بيعت وکړې؛ تر هغه چې انصارو هم بيعت ته زړه ښه کړې، بل روايت کې ذکر شوي دي چې عمر ابن الخطاب رضي الله عنه انصارو ته وويل: وروڼو ايا رسول الله ﷺ د لمونځ د امامت له پاره ابوبکر رضي الله عنه غوره کړی نه ؤ؟ ايا تاسو کې د امامت له پاره څوک له ابوبکر رضي الله عنه وړ شخص ؤ؟ اوس څنکه له ابوبکر رضي الله عنه سرغړونه کوئ؟ نو هغوی ټولو وويل: نعوذ بالله له ابوبکر رضي الله عنه غوره شخص نه لرو بيا ټولو بيعت وکړې اول مهاجرينو بيا انصارو.¹³

¹³ فلما توفي قام عمر بن الخطاب، فقال «والله ما مات رسول الله وليبعث الله فليقطعن أيدي رجال وأرجلهم»، وجاء أبو بكر مسرعاً فكشف عن وجهه وقبّله، وقال «يا أي أمت وأمتي، طبت حيا وميتاً»، ثم خرج وخطب بالناس قائلاً، فقال أبو بكر الصديق «ألا من كان يعبد محمدًا، فإن محمدًا قد مات، ومن كان يعبد الله فإن الله حي لا يموت، وقرآني، ومُؤمّنٌ إلا رسولٌ قد خلت من قبله الرُّسل» أُنْزِلَ آتَانِ مَاتَ أَوْ قُبِلَ انْقِلَبْتُ عَلَى أَغْطَاكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَنْظُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ»، لما علم الصحابة وفاة الرسول

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۴) برخه.

یو روایت داسې دی: چې ابوبکر رضي الله عنه د بيعت څخه وروسته ممبر ته وخت ټول هغه فضایل یې بیان کړل چې د انصارو په باره کې رسول الله ﷺ ويلي وه یا یې ذکر کړي وو، بیا ابوبکر رضي الله عنه وفرمایل: چې تاسو خو موجود واست چې رسول الله ﷺ وفرمایل: که چیرې ټول خلک یوې وادې یا درې ته ننوځي او فقط انصار بلې ته ننوځي نو زه به د خلکو زیاتوالې ته ونه گورم او د انصارو سره به ولاړ شم او انصار به خوښ کړم.

بیا ابوبکر رضي الله عنه وفرمایل: یا سعد بن عبادہ رضي الله عنه ته خو ناست وې چې رسول الله ﷺ وفرمایل: چې قریش د دین له پاره امیران دي او نور خلک یې معاونین دي او نیک خلک یې نیکانو پسې ځي او بد خلک یا فاجران یې بد عملو پسې روان دي؟ نو سعد بن عبادہ رضي الله عنه وفرمایل: تا رښتیا وویل تاسو امیران یاست او مونږ مو وزیران یو هیڅ مخالفت به ونه کړو.

بیا ابوبکر رضي الله عنه یو ښایسته خطبه وویل او د خلافت څخه یې عذر وکړ، چې ما مه خليفه کوئ، قسم په الله جل جلاله چې یوه شپه یا ورځ مې په همدا فکر نه دی کړی چې زه خليفه دې شم خو تاسو دغه لوی دروند بار را باندې واچولو او نه مې کله د الله جل جلاله څخه پټ یا ښکاره سوال کړی دی چې ماته خلافت یا مشري را کړه، ما خو تاسو ته وړ دوه کسان وښودل چې باید یو له دوی څخه خليفه کړئ (یو عمر ابن الخطاب رضي الله عنه او بل ابو عبیده ابن الجراح رضي الله عنهم) دوی کې یو امیر وای او زه به یې وزیر وای.

بیا یې وفرمایل: اوس هم درته وایم یو تن مشر کړئ زه به د عام شخص په حیث ورسره همکاري کوم، بیا یو نفر پورته شو هغه وویل: ته د رسول الله ﷺ سره غار ثور کې دوهم نفروې چې قرآن کې ذکر شوی دی مونږ د باندې راضي یو، هیڅوک مخالفت نه کوي، یو ځل بیا ابوبکر رضي الله عنه وفرمایل: أي خلکو که چیرې چاله ویرې یا شرم بيعت را سره کړي وي پورته شی زه به له خلافت استعفاء وکړم؟

بیا علي رضي الله عنه پورته شو توره یې له تیکې را ویستله وړاندې روان شو تر هغه چې ممبر ته ورسید یوه پښه یې ممبر باندې کینېدوله بله پښه لاندې وه توره یې وځلوله بیا یې وویل: قسم په الله جل جلاله چې نه دي څوک استعفاء ومني او نه به ته استعفاء وکړې ځکه تاسو رسول الله ﷺ په خپل

محکمۍ، اجتماع انصار في سقيفة بني ساعدة في اليوم نفسه، وهو يوم الاثنين 12 ربيع الأول سنة 11 هـ، وتداولوا الأمر بينهم في اختيار من يلي الخلافة من بعده، والتف انصار حول زعيم الخزرج سعد بن عبادة، ولما بلغ خبراً اجتماع انصار في سقيفة بني ساعدة إلى المهاجرين، وهم مجتمعون مع أبي بكرٍ لترشيح من يتولى الخلافة، قال المهاجرون لبعضهم: انطلقوا بنا إلى إخواننا من الأنصار، فإن لهم في هذا الحق نصيباً، قال عمر بن الخطاب: فانطلقنا نريدهم، فلما دونوا منهم لقينا منهم رجلين صالحين، فذكر ما تمنا عليه القوم، فقالا: «أين تريدون يا معشر المهاجرين؟» قلنا: «نريد إخواننا هؤلاء من الأنصار»، فقالا: «لا عليكم أن لا تقرؤهم، اقضوا أمركم»، فقلنا: «والله لنأتينهم»، فانطلقنا حتى أتيناهم في سقيفة بني ساعدة، فإذا رجل مزمّل بين ظهرانيهم، فقلنا: «من هذا؟» فقالوا: «هذا سعد بن عبادة»، فقلنا: «ما له؟» قالوا: «يو عك»، فلما جلسنا قليلاً تشهد خطيبهم فأتى على الله بما هو أهله، ثم قال: «أما بعد، فنحن أنصار الله وكتيبة الإسلام، وأنتم معشر المهاجرين رهط، وقد دفت دافة من قومكم (أي عدد قليل)، فإذا هم يريدون أن يختزلونا من أصلنا وأن يحضنونا من الأمر (أي يخرجونا من أمر الخلافة)، فلما سكوت أردت أن أنكلم، وكنت قد زورت مقالة أعجبتني أريد أن أقدمها بين يدي أبي بكرٍ، وكنت أدري منه بعض الحد، فلما أردت أن أنكلم قال أبو بكرٍ: «علي رسولك، فكرهت أن أغضبه، فتكلم أبو بكرٍ، فكان هو أعلم مني وأوفر، والله ما ترك من كلمة أعجبتني في تزويري إلا قال في بديعته مثلاً أو أفضل منها حتى سكوت، فقال: «ما ذكرت فيكم من خير فأنتم له أهل، ولن يعرف هذا الأمر إلا لهذا الحي من قریش، هم أوسط العرب نسباً وداراً، وقد رضيت لكم هذين الرجلين فبايعوا أيهما شئتم»، فأخذ يدي ويد أبي عبيدة بن الجراح وهو جالس بيننا، فلم أكره مما قال غيرهما، والله أن أقدم ففُضرب عنقي لا يقربني ذلك من إثم أحب إلي من أن أتاخر على قوم فيهم أبو بكرٍ، اللهم إلا أن تسول إلي نفسي عند الموت شيئاً لا أجده الآن، فقال قاتل من الأنصار: «أنا جئناك المحكم، وعذيقها المرجب، منا أمير ومنكم أمير يا معشر قریش، فكثير اللغات، وارتفعت الأصوات، حتى فرقت من الاختلاف فقلت (لأبي بكرٍ): «أبسط يدك»، فبايعته وبايعه المهاجرون، ثم بايعته الأنصار، وفي رواية أخرى قال عمر: «يا معشر الأنصار، أستم تعلمون أن رسول الله قد أمراً بأبي بكرٍ أن يوم الناس، فأيمك تطيب نفسه أن يتقدم أبا بكر رضي الله عنه؟» فقالت الأنصار: «نعوذ بالله أن نتقدم أبا بكرٍ»

ژوند د لمونځ له پاره وړاندې کړي ياست چې د اسلام دوهم رکن دی نو څوک به وي چې تاسو نورو کارونو کې وروسته کړي؟ نو هم هغه و چې بې له کوم اختلاف په يو اتفاق خليفه وټاکل شو.¹⁴

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۵) برخه.

د ارتداد مهمه برخه

11 هجري شمسي او ۱۱ هجري شمسي، او مرتدينو سره د ابوبکر رضي الله عنه سخت مقاومت کله چې ابوبکر رضي الله عنه خليفه شو مدينه منوره، مکه مکرمه او طایف په امن کې پاتې شول. نورو اکثر و قبایلو کې مرتدين پيدا شول لکه اسود العنسي، مسيلمۃ الکذاب، طليحه بن خويلد الاسدي، شجاع بنت الحارث التميمي، ذوالتاج بن مالک الازدي. بعضو فقط لمونځ منلی وو، د زکاة څخه يې انکار کولو زکاة يې تاوان گڼلی وو او زیاتو خلکو د نبوت درواغجنه دعوه وکړه چې مقابل کې يې ابوبکر رضي الله عنه تکره صحابه کرام رضي الله عنهم (لکه عمر ابن الخطاب رضي الله عنه، علي بن ابي طالب رضي الله عنه، خالد ابن الوليد رضي الله عنه، عکرمه بن ابي جهل، عمرو بن العاص رضي الله عنه، شرحبيل بن الحسنه رضي الله عنه، المهاجر بن ابي اميه رضي الله عنه، خالد بن سعيد بن ابي العاص رضي الله عنه، عرفجه بن هرثمه رضي الله عنه، حذیفه بن محصن الغلفاني رضي الله عنه، طريف بن حاجر رضي الله عنه، سويد بن مقرن رضي الله عنه، العلاء بن الخضرمي رضي الله عنه) د مجاهدینو عمومي سرلښکر وټاکل شول او بيل بيل يې مختلفو سيمو ته وليږل شول، اکثره مرتدينو په الله جل جلاله عقیده لرله بيرته د بتانو عبادت ته قانع نه وه، خود اسلام بعضي احکام يې نه منل، يو تر بل يې ضد او عناد شروع پخوانی د بنمياني يې تازه کړې، نو خالد ابن الوليد رضي الله عنه او نورو صحابه کرامو د مرتدينو سره په ميرانه جهاد وکړ، تر هغې چې زیاتو بيرته اسلام ومنلو او بعضي ووژل شول او عربي جزيره د مرتدينو او مشرکينو پاکه شوه، بيا د ابوبکر رضي الله عنه سوچ د عراق، شام، فارس، او بيزنطینو طرف ته شو او هغه طرف ته يې مجاهدین ليرل شروع کړل، خودغه جنگونو کې زیات د قرآن کریم

14 فلما توفي قام عمر بن الخطاب، فقال «والله ما مات رسول الله» وليبعثه الله فليقطع أيدي رجال وأرجلهم، وجاء أبو بكر مسرعاً فكشف عن وجهه وقبله، وقال «يا أي أنت وأنتي، طيبت حيا وميتاً»، ثم خرج وخطب بالناس قائلاً، فقال أبو بكر الصديق «ألا من كان يعبد محمداً»، فإني محمداً قد مات، ومن كان يعبد الله فإن الله حي لا يموت، وقرأ آية، وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسل أفإن مات أو قتل انقلبتم على أعقابكم ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئاً وسيجزي الله الشاكرين: لما علم الصحابة بوفاة الرسول محمد، اجتمع الأنصار في سقيفة بني ساعدة في اليوم نفسه، وهو يوم الاثنين 12 ربيع الأول سنة 11 هـ، وتدأوا الأمر بينهم في اختيار من يلي الخلافة من بعده، والتف الأنصار حول زعيم الخرج سعد بن عباد، ولما بلغ خبر اجتماع الأنصار في سقيفة بني ساعدة إلى المهاجرين، وهم مجتمعون مع أبي بكر لترشيح من يتولى الخلافة، قال المهاجرون لبعضهم: اطلقوا بنا إلى إخواننا من الأنصار، فإن لهم في هذا الحق نصيباً، قال عمر بن الخطاب، فاطلقتنا تريدكم، فلما دونوا منهم لقينا منهم رجلين صالحين، فذكر ما تمنا عليه القوم، فقالا: «أين تريدون يا معشر المهاجرين؟» قلنا: «نريد إخواننا هؤلاء من الأنصار»، فقالا: «لا عليكم أن لا نقر بهم، اقضوا أمركم»، فقلنا: «والله لنأتينهم»، فاطلقتنا حتى أتيناهم في سقيفة بني ساعدة، فإذا رجل مزمحل بين ظهرانيهم، فقلنا: «من هذا؟» فقالوا: «هذا سعد بن عباد»، فقلنا: «ما له؟» قالوا: «يو عك»، فلما جلسنا قليلاً شهد خطيبهم فأتى على الله بما هو أهله، ثم قال «أما بعد، فنحن أنصار الله وكتيبة الإسلام، وأنتم معشر المهاجرين رهط، وقد دفنت دابة من قومكم (أي عدد قليل)، فإذا هم يريدون أن يختزلونا من أصلنا وأن يحضنونا من الأمر (أي يخرجونا من أمر الخلافة)، فلما سكت أردت أن أتكلّم، وكنت قد زورت مقالة أعجبتني أريد أن أقدمها بين يدي أبي بكر، وكنت أداري منه بعض الحد، فلما أردت أن أتكلّم قال أبو بكر: «علي رسلك»، فكرهت أن أغضبه، فتكلم أبو بكر، فكان هو أعلم مني وأقر، والله ما ترك من كلمة أعجبتني في تزويري إلا قال في يديته مثلها أو أفضل منها حتى سكت، فقال: «ما ذكرت فيكم من خير فأتتم له أهل، ولن يعرف هذا الأمر إلا لهذا الحي من قريش، هم أوسط العرب نسباً وداراً، وقد رضيت لكم هذين الرجلين فبايعوا أيهما شئتم، فأخذ بيدي ويد أبي عبيدة بن الجراح وهو جالس بيننا، فلم أكره ما قال غيرها، والله أن أقدم فتضرب عنقي لا يقريني ذلك من إثم أحب إلي من أن أئامر على قوم فيهم أبو بكر، اللهم إلا أن تسول إلي نفسي عند الموت شيئاً لا أجده الآن، فقال قائل من الأنصار: أنا جديلاً المحكك، وعذيقها المرجب، منا أمير ومنكم أمير يا معشر قريش، فكسر اللغظ، وارتفعت الأصوات، حتى فرقت من الاختلاف فقلت (لأبي بكر) «أبسط يدك»، فبايعته وبايعه المهاجرون، ثم بايعته الأنصار، وفي رواية أخرى قال عمر: «يا معشر الأنصار، أستم تعلمون أن رسول الله قد أمراً بأبي بكر؟ أن يوم الناس، فأيكم تطيب نفسه أن يتقدم أبا بكر رضي الله عنه؟» فقالت الأنصار: «نعوذ بالله أن نتقدم أبا بكر»

حافظان شهيدان شول، نو ځکه عمر ابن الخطاب رضي الله عنه، ابوبکر رضي الله عنه ته وويل: مونږ بايد قرآن کریم را جمع کړو او ترتيب يې کړو کنه نو د غسې به صحابه کرام شهيدان کيږي او بيا به د قرآن کریم په ترتيب کې زيات مشکل شي.

❀ ابوبکر رضي الله عنه فرمايې: ماته عمر رضي الله عنه دغه خبرې کولې او ما ورته وويل: چې کوم کار رسول الله ﷺ نه دی کړی زه يې څنگه وکړم؟ خو عمر رضي الله عنه ټينگار کولو تر هغه چې الله جل جلاله زما سينه فراخه کړه او زيد بن حارثه رضي الله عنه ته مې وظيفه ورکړه او هغه دا کار شروع کړ.

زيد بن حارثه رضي الله عنه به حافظان را غوندول د هغوی تلاوت به يې اوريدلو بيا به يې ليکلو تر هغه چې وليکل شو، بيا د عمر رضي الله عنه په وخت کې نور هم ترتيب شو او دغه د خير کار سرته ورسيد.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۶) برخه

حروب الردة يا د مرتدينو په ضد جهاد.

د (مسيلمه الکذاب لعنة الله عليه) د نبوت دعوه او په يمامه علاقه کې د هغه وژل.

د ارتداد موضوع.

کله چې رسول الله ﷺ وفات شو نو يو د منافقانو، مرتدينو او کافرانو شورشونه شروع شول.

بعضي خلک چې مسلمانان شوي وه، خولا يې ايمانونه مضبوط شوي نه وه د وفات د خبر په اوريدلو بيرته له اسلامه وگرځيدل بعضو له اسلامه انکار نه کاوه خو زکات يې نه منلو نو تر ټولو اول ابوبکر رضي الله عنه اعلان وکړ، چې د مرتدينو وژل زما اولنی فرض دی او دوه واري يې د بني عبس بني مرة ذيبان او نورو په ضد جنگونه وکړل خو، شورشونه دومره زيات وه چې بنځو هم د نبوت دعوي وکړې او نارينه و هم،

منافقينو هر ځای لکه اوسني نشراتي شبکو به په زور تبليغات کول اخير کې ټولو صحابه کرامو له ابوبکر رضي الله عنه وغوښتل چې ته به نور له مدينې نه بهر نه ځي ځکه چې مدينه منوره د اسلام مرکز دی که دا زمونږ له لاسه ووتله نو اسلام ته به سخته ضربه ورسيدې، اخير ابوبکر رضي الله عنه

❀ وهذا يعني أن الردة لا يعدو كونها مجرد حركة سياسية تعتمد على العصبية القبلية، مما يُمثل عودة إلى نظام القبيلة وإلى استرجاع ملك أو سلطان فقده البعض، وقد اتخذت هذه الحركة قناعاً زائفاً من الدين لتستقل عن سلطة المدينة المنورة، فكان لا بُدَّ من الصدام المسلح العنيف بينها وبين الإسلام، وعلى هذا الأساس كانت حُرُوبُ الردة دعوة صريحة للجهاد في سبيل الله، وقد حمل أبو بكر لواء الجهاد ضد القبائل الانفصالية ومُدعي النبوة، فجهز الألوية العسكرية وسلم قيادتها إلى عدد من القادة المسلمين أمثال خالد بن الوليد وعمر بن العاص وعكرمة بن أبي جهل، وسيرهم إلى معانٍ تلك القبائل حيث قاتلهم بضرارة شديدة وقضوا على حركاتهم، فعاد أغلب زعمائهم ومشايخهم إلى الدخول في الإسلام، وقتل بعضهم الآخر في أرض المعركة وبانتهاء حُرُوب الردة، توخدت كامل شبه الجزيرة العربية تحت راية الإسلام، وأصبح بإمكان المسلمين أن يركزوا على التوسع خارجاً في الشام والعراق على حساب الروم البيزنطيين والفرس الساسانيين، كذلك، كان من نتيجة هذه الحُرُوب أن أمر أبي بكر الصديق بجمع القرآن لأول مرة وفق عامة الروايات عند أهل السنة والجماعة، وذلك بعد أن استشار عُمر بن الخطاب، وأن الذي قام بهذا الجمع زيد بن ثابت، أما سبب قرار جمع القرآن بين دفتي كتاب فكان كثرة من قُتل من الصحابة من حفظه القرآن في المعارك التي دارت مع القبائل المُرتدة وفي هذا المجال وهكذا، أخذ زيد يتتبع القرآن من العصب واللخاف وصدور الرجال فجمع القرآن كله في مصحف، فكانت هذه المصحف عند أبي بكر الصديق حتى توفي ثم عند عُمر حتى مات ثم عند حفصة بنت عمر، حُرُوبُ الردة هي سلسلة من الحملات العسكرية التي شنتها المسلمون على القبائل العربية التي ارتدت عن الإسلام بعد وفاة الرسول محمد، خلال الفترة المُمتدة بين سنتي 11هـ و12هـ، المُوافقة لسنتي 632م و633م [1] وقد ارتد العرب في كُلِّ قبيلة، باستثناء أهالي مكة والمدينة المنورة والطائف والقبائل التي جاورتها، وقد وصفت هذه الحركات من الناحية السياسية بأنها حركات انفصالية عن دولة المدينة المنورة التي أسسها الرسول محمد وعن فريش النبي تسلمت زعامة هذه الدولة بنبأ بعة أبي بكر الصديق بخلافة المسلمين وهي عودة حقيقية إلى النظام القبلي الذي كان سائداً في الجاهلية، وقد اتسمت من ناحية بالانكشاف عن الإسلام كنظام سياسي، وليس إلى الوثنية التي ولت إلى غير رجعة، والانتفاف حول عددٍ من مدعي النبوة بدافع من العصبية القبلية ومنافسة فريش حول زعامة العرب، فتوح الشام جلد خلورم باب حروب الردة

ور سره ومنله خو ابوبکر رضي الله عنه سره دا تشویش و چې د دنیا ټولو کفارو او منافقینو ځپل به څوک وکړي؟ د اسلام لوی دښمن چې پوره طاقت او قوت لري او د نبوت دعوه یې کړې مسیلمة الکذاب به څوک وځپي، نو اخیریې خالد بن ولید رضي الله عنه را وغوښت او ورته یې وویل: تا ته خو معلومه ده چې تاسو ټول زما په بهر ته تللو راضي نه یاست نو زه غواړم چې تا د دغې مرتدینو او د درواغو د نبوت دعوه کوونکو د ځپلو له پاره امیر وټاکم!

نو خالد بن ولید رضي الله عنه ورته وویل: زه حاضریم تر څو چې مې بدن کې ساه وي زه د دین له پاره قربانۍ ته تیاریم، نو بیا ابوبکر رضي الله عنه ټول صحابه کرام را وغوښتل او اعلان یې ورته وکړ چې زه خالد بن ولید رضي الله عنه په تاسو امیر ټاکل غواړم ستاسو خوښه ده او که نه؟ نو ټولو وویل: مونږ ور باندې خوښ یو بیا ابوبکر رضي الله عنه خالد بن ولید رضي الله عنه ځان له کړ او ورته یې وویل: زه تا ته د تقوی وصیت کوم او ته مې په هغو جلیل القدره صحابه کرامو امیر کړلې چې ستا نه یې فضیلت زیات دې لکه (عمر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه او علي رضي الله عنه) او نور اهل بدر او احد او بیعت الرضوان والا.

نو ته د هغوئ مشورې آوره او دا چې ته به اول مرتدینو ته د اسلام دعوت ورکوي که اسلام ته راوگرځیدل نو نه به یې ژنې او که په ارتداد قایم پاتې شول نو ټول ووژنه.

بنځو، ماشومانو او ضعیفانو سره نرمي کوه د دوی مالونو ته نقصان مه رسوه،
او بیا خالد بن ولید رضي الله عنه مجاهدین تیار کړل او ورته یې وویل: د الله ﷻ په کومک راځۍ راسره.

نو خالد بن ولید رضي الله عنه هر قوم او قبیله کلي او کور له مخې را ونيول چې هر ځای به یې مرتد لیدو، نو که اسلام ته به بیرته نه راگرځیدل نو وژلو به یې تر هغه چې (یمامه) ځای ته ورسیدل، دغه قومونه کلي او ښارونه زیات د [مسیلمة الکذاب] په نبوت قانع شوي وه او [مسیلمة الکذاب] د مسلمانانو په ضد داسې لښکر تیار کړی و چې هیڅ شمار یې نه شي کیدلای نو [خالد بن ولید رضي الله عنه] خپل مجاهدین د یوې غونډۍ په سر دیره کړل او له هغې غونډۍ چې ډیر لوړ ځای کې وه د ښار ټولې برخې ترې ښکاره کیدلې، نو کله چې خالد بن ولید رضي الله عنه له هغه ځایه وکتل نو یو داسې لښکر ترې را ووت، چې هیڅ په خلاصیدو نه و څومره چې سترگو نظر کاوه نو بس لښکر لښکر به په نظر را تللو، نو خالد بن ولید رضي الله عنه ته د خپل لښکر او مجاهدینو کمزورتیا معلومه شوه ځکه چې ډیر نوي مسلمانان شوي ځوانان هم پکې وو، چې شاید ټینگ شوي نه وای، نو خالد بن ولید رضي الله عنه اواز وکړ، چې یا انصارو ماته راشئ بیا یې اواز وکړ: ای مهاجرینو ماته راشئ نو ټول ورته راغلل نو خالد بن ولید رضي الله عنه ورته وویل: د مسیلمة الکذاب لښکر ډیر زیات دی مونږ ور سره مقابله نه شو کولای ځکه چې په لکونو دي خوزه یو کار کوم تاسو به را سره

کومک کوئ زه مسيلمۃ الکذاب ته د اسلام دعوت ورکوم که هغه مسلمان شو خو بڼه ده او که انکار يې وکړ بيا ورته د مقابلې دعوت ورکوم که زه الله ﷻ وړ باندې کامياب کړم نو تاسو بيا د دوی په لښکر يرغل وکړئ نو د الله ﷻ په فضل به شکست وخوري.

نو کله چې دواړه لښکرې سره مخامخ شوې نو خالد بن وليد رضي الله عنه مسيلمۃ الکذاب ته اواز وکړ، چې مسلمان شه او ملگرو ته دې هم ووايه چې مسلمانان شي ته نه نبي يې او نه رسول او ته په دې بڼه پوهيږې چې درواغجن يې نوله دې درواغجنې دعوي لاس په سر شه، هغه انکار وکړ او ويې ويل: زه نبي یم بيا خالد بن وليد رضي الله عنه د مسيلمۃ الکذاب لښکر ته دعوت ورکړ هغوی هم انکار وکړ، نو خالد بن وليد رضي الله عنه مسيلمۃ الکذاب ته وويل: نور اڅه اول ما او تا زور و ازمایئ نو مسيلمۃ الکذاب په ډير مغرورانۀ انداز ورته وويل: راشه چې مور در باندې پوره او بڼه دې کونه کړم او بچي در باندې وژړوم.

نو خالد بن وليد رضي الله عنه آس ور وځغلولو دواړو يوه ورځ پوره مقابلۀ وکړه اخير د الله ﷻ تورې ته برابر شو خالد بن وليد رضي الله عنه سخت ووهلو، خود (وحشی) زړه طاقت ونه کړ هغه هم ورغی او اخير کې يې ووژلو او دې سخته معرکه کې نورو مجاهدينو د مرتدينو په لښکر يرغل وکړ داسې به مړه کيدل لکه تارو گان چې لاس دې نه وي وړ وړی او له حرکتۀ وغورځيږي تر هغې چې د مجاهدينو آسونو د ډيرو مړو په وجه نه شو کولای چې مخي يې ته ولاړ شي او باقي مرتدين زيات گرفتار او نور په تينبته کامياب شول او مجاهدينو ته بې شمارۀ غنيمتونه په لاس ورغلل.

نو د يمامه جنگ او د مسيلمۃ الکذاب په وژلو اکثره هغه نورې بڼې او نارينه چې د نبوت دعوه يې کړې وه ورک شول او الله ﷻ يو ځل بيا د اسلام بيرغ اوچت کړ.

په رتلونکې نشريه کې د عمر فاروق رضي الله عنه سیرت له ياده مه باسئ.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library